

EWA MARIA PORADOWSKA-WERSZLER

ZŁOTY JUBILEUSZ

**50 LAT
SZTUKI WŁÓKNA
W KOWARACH**

DOLNY ŚLĄSK 2023

Patronat honorowy
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego – Prof. Piotr Gliński
Burmistrz Miasta Kowary – Elżbieta Zakrzewska

Ewa Maria Poradowska-Werszler

ZŁOTY JUBILEUSZ

50 LAT

SZTUKI WŁÓKNA

W KOWARACH

L Międzynarodowy Festiwal Sztuki Włókna
Tom II

DOLNY ŚLĄSK 2013-2023

Wrocław 2023

Generalny kurator Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna
prof. Ewa Maria Poradowska-Werszler

Redakcja
prof. Ewa Maria Poradowska-Werszler
dr Rafał Werszler

Redakcja graficzna
dr Rafał Werszler

Fotografie festiwalowe
prof. Ewa Maria Poradowska-Werszler
dr Rafał Werszler

Zdjęcia prac w katalogu
autorskie

Zdjęcie na okładce - fragment tkaniny „Fasada III” 1991, prof. Ewy Marii Poradowskiej-Werszler

Druk Drukarnia GRAFIKON, Wrocław www.grafikon.net.pl

Elżbieta Zakrzewska
Burmistrz Miasta Kowary

50 lat Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna w Kowarach

Pewnie nikt w roku 1974 nie przypuszczał, że właśnie rodzi się kulturalne przedsięwzięcie, które przetrwa pięćdziesiąt lat. Cieszę się, że to z moim miastem – Kowarami – na pół wieku związały się (na dobre i na złe) losy Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna – jedynego w Polsce takiego spotkania artystów tkaniny.

Wypracowana przez lata wysoka ranga tego kulturalnego wydarzenia jest zasługą inicjatorki i nieustraszonej jego organizatorki – pani prof. Ewy Marii Poradowskiej-Werszler. To właśnie ona, poprzez swoją Fundację na Rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej, wytrwale kontynuuje to dzieło. Dzięki temu tradycje związane z tkactwem na sudeckim pogórzu wciąż są, tym razem w artystycznej formie, kultywowane – a miasto Kowary nadal jest kojarzone z tym rzemiosłem. Przynajmniej raz w roku, we wrześniu, możemy pochwalić się naszymi tradycjami związanymi z włóknem i historią jego przerobu. Kowary często czerpały z tego tkackiego dziedzictwa, a kulturowej spuścizny związanej z wykorzystaniem tkanin – w sposób zarówno użytkowy, jak i artystyczny – mogą nam do dziś zazdrościć inne ośrodki na Dolnym Śląsku. Jest to w znacznej mierze zasługa pani prof. Poradowskiej-Werszler, która od roku 2008 jest również honorowym obywatelem naszego miasta.

Kowary jako jedyne miasto w Polsce może się szczycić tak dużą liczbą ambasadorów. Są nimi artyści z Polski i zagranicy, którzy „przewinęli się” przez Festiwal. Jest ich już grubo powyżej trzystu. W latach 1974–1991 przyjeżdżali do Kowar na trzytygodniowy pobyt naukowy i artystyczno-studyjny, a w kolejnych latach spędzali w Kowarach dwa tygodnie. Artyści przez te lata wnieśli do tkanki lokalnej społeczności trudne do przecenienia wartości. W tym czasie zawiązały się również trwałe kontakty międzyludzkie – niektóre z nich liczą już nawet pięćdziesiąt lat. Uczestnicy Festiwalu przeżywali z nami lepsze i gorsze momenty związane z historią miasta, jak „złote lata”, a potem upadek kowarskiej Fabryki Dywanów; trudną i bolesną transformację miasta w latach dziewięćdziesiątych; symboliczny pochówek księżniczki Feodory Reuss; obchody 500-lecia nadania Kowarom praw miejskich. Dzięki temu ich związek z naszym miastem jest silny. Cieszę się, że wszyscy moi poprzednicy na stanowisku burmistrza (a wcześniej naczelnika miasta) starali się w miarę swoich oraz miasta możliwości wspierać Festiwal, co zapewne również przyczyniło się do tej jego długowieczności.

Mam nadzieję, że okrągły ZŁOTY JUBILEUSZ 1974–2023 tego kulturalnego wydarzenia będzie wyjątkowo udany – a moim wielkim pragnieniem jest, by była ona kontynuowana. Mam nadzieję, że w kolejnych latach artyści związani z Festiwalem Sztuki Włókna nadal będą chętnie przyjeżdżać do Kowar i że w naszym mieście wciąż będą czuli się jak w domu.

*Prof. Ewa Maria Poradowska-Werszler
Honorowy obywatel Miasta Kowary
Ambasador Karkonoszy*

Złoty Jubileusz

Złoty Jubileusz Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna – Kowary 2023 jest radosnym świętem dla artystów i miłośników tej dziedziny sztuki mieszkających w dolnośląskich miastach i miasteczkach, a szczególnie dla mieszkańców Kowar i Kamiennej Góry, zaprzyjaźnionych od wielu lat z uczestnikami festiwalu.

To nietuzinkowe wydarzenie – dzięki tkaninie unikatowej i wspólnym działaniom warsztatowym – wytworzyło relacje międzyludzkie i międzypokoleniowe, które w pięćdziesięcioletniej historii festiwalu są szczególnie wysoko cenione. Mocnym akordem jubileuszu są dwie zbiorowe międzynarodowe wystawy zorganizowane równolegle w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze (galowe spotkanie autorskie 15 września) oraz w Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze (wernisaż 16 września).

Na obydwóch wystawach prezentowane są tkaniny wykonane w piątej dekadzie trwania festiwalu, w latach 2013–2022. Odbiorcy sztuki, widzowie, mają szansę poznania z jakimi przesłaniami, problemami, radościami i smutkami w obecnych czasach zmierzali się artyści – bowiem wypowiedzi wizualne są lustrem ich duszy. Prace eksponowane w Muzeum Karkonoskim zostały wyselekcjonowane z wystaw konkursowych organizowanych po każdym roku festiwalowym i ocenianych przez gremium jurorów w Muzeum kamiennogórskim. Zaproszenie do udziału w jubileuszowej wystawie przyjęło 35 artystów z 40 zaproszonych.

Coroczna wystawa festiwalowa w Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze wzbudza zawsze ogromne zainteresowanie samych twórców, bowiem jest wystawą konkursową, a oceniane przez jury prace mają charakter premierowy. Nic dziwnego, że zarówno twórcy, jak i goście wernisażu z niecierpliwością czekają na „przecięcie wstęgi”. Wokół wystawy odbywają się kolejne wydarzenia: dyskusje i prezentacje autorskie, a także aneks do konkursu polegający na głosowaniu tajnym uczestników festiwalu wybierających najlepszą, najbardziej nowatorską pracę. Często wyniki głosowania zgodne są z oceną jurorów.

Rok jubileuszowy skłonił także wielu artystów do przygotowania własnych indywidualnych wystaw dla mieszkańców regionu dolnośląskiego. Dzięki współpracy z wieloma galeriami w różnych miastach i miejscowościach powstała możliwość przybliżenia i ułatwienia odbioru sztuki w regionie. W ostatnich latach stało się to priorytetem działań festiwalowych, toteż czas trwania festiwalu został przedłużony do końca roku – do zamknięcia ostatniej wystawy.

Dziękuję wszystkim osobom zaangażowanym w pasję twórczą artystów dziedziny sztuki włókna. To właśnie od nich wypływały impulsy pozwalające na rozprzestrzenienie się nici natchnienia łączących sieć galerii i salonów muzealnych na Dolnym Śląsku. Dziękuję za wsparcie finansowe darczyńcom, instytucjom samorządowym, gminnym, powiatowym, wojewódzkim oraz Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ewa Maria Poradowska-Werszler
Kurator Generalny Festiwalu Sztuki Włókna – Kowary 2023

50 lat WT-Kowary. Artyści

Hucznie obchodzone 40-lecie festiwalu kowarskiego zaowocowało monumentalnymi wydawnictwami. W oprawnej w twardą okładkę kilkusetstronicowej dwujęzycznej publikacji: „XL lat sztuki włókna w Kowarach. Dolny Śląsk 1974–2013” znalazła się rzetelna kronika. Obejmowała imponującą listę wszystkich uczestników kolejnych spotkań, kalendarium festiwalowych i około festiwalowych wystaw, wydarzeń oraz bogate dossier fotograficzne. Opisana została ewolucja artystyczno-organizacyjna przedsięwzięcia. Przypomniani zostali również jakże ważni mecenas, a także współpracownicy, goście i przyjaciele. Dzieje WT-Kowary zobrazowane zostały na szeroko zarysowanym tle tkackich losów Kowar, wpisanych w kontekst historii Dolnego Śląska. Wprowadzenie i podsumowującą relację przygotowała Ewa Maria Poradowska-Werszler, redaktor wspomnianego tomu i główny duch sprawczy kowarskiego fenomenu, który narodził się pod skromną nazwą Warsztat Twórczy Kowary, a przekształcił się z czasem w międzynarodowy festiwal-symposium sztuki włókna, wykraczający daleko poza Dolny Śląsk.

Oczywiście, dokumentacyjna „historiografia” jest niezwykle ważna i przez kolejne 10-lecie była systematycznie prowadzona. Trudno w niej jednak (co wynika z założeń gatunku) zawrzeć ulotne emocje towarzyszące relacjom między artystami, wydobyć z czasoprzestrzeni toczzone rozmowy, uchwycić spostrzeżenia i gesty, przytoczyć artystyczne i pozaartystyczne konteksty. A nie ulega wątpliwości, że pięćdziesięcioletni plener tworzyli po prostu ludzie, z ich wiedzą, umiejętnościami, temperamentami, osobowościami. Każdy z uczestników wniósł część, częśćkę, cząsteczkę nie tylko do plenerowej historii, ale też do wielkiego kotła artystycznej wymiany. I trzeba przyznać, iż przez 50 lat plener miał szczęście do ciekawych twórców.

O roli profesor Ewy Marii Poradowskiej- Werszler, głównego organizatora, kuratora festiwalu, artystki wszyscy dobrze wiemy. Nie da się przecenić ani jej zasług, ani sprawczej kreacji. Jak sama twierdzi, w szklano-ceramicznym Wrocławiu tkanina nie zaistniałaby bez **Mieczysławy Żmudzkiej** z Poznania.

A był to ważny ośrodek na tkackiej mapie Polski. Zaznaczony najpierw działalnością Szkoły Sztuk Zdobniczych (od 1919), w której Wydział Tekstylny, od 1922 roku, prowadził Władysław Roguski. Malarz, grafik i projektant tkanin, uczeń Mehoffera i Pankiewicza, legionista, związany z Formistami i Rytmem, był pomysłodawcą ikonicznego *Zwiastowania* – nowoczesnego w warstwie obrazowania kilimu o subtelnie zestawionej gamie barwnej, pokazanego w 1929 roku w Pałacu Sztuki na Powszechnej Wystawie Krajowej w stolicy Wielkopolski, a po jej zakończeniu włączonego w skład kolekcji Muzeum Narodowego w Poznaniu.

W 1938 roku na uczelni przekształconej w Państwowy Instytut Sztuk Plastycznych kierownictwo objął Lucjan Kintopf, współzałożyciel i pierwszy dyrektor Spółdzielni Artystów „Ład”. Twórca monumentalnego autorskiego żakardu. Wraz z żoną Haliną, zdolną projektantką wnętrza i tkanin, współautorką głośnej multitekstylnej realizacji (poświęconej Janowi III Sobieskiemu), pokazywanej w pawilonach polskich na światowych wystawach sztuki w Paryżu (1937) i Nowym Jorku (1939), zasilili tkacki zespół poznańskiej uczelni. Powrócili do niej po wojnie i do reformy z lat 50. XX wieku nauczali na Wydziale Sztuki Wnętrza i Rzeźby.

Mieczysława Żmudzka była dyplomantką Lucjana Kintopfa, a debiutowała na słynnej I Ogólnopolskiej Wystawie Architektury Wnętrza i Sztuki Dekoracyjnej (Zachęta 1952)... jedwabną ręcznie malowaną tkaniną ubraniową. Co zabawne, taki pierwiastek malarski przewinął się wiele lat później na 6. kowarskim plenerze (1979), gdy w ramach relaksu, pomiędzy mozolnie mantrycznym przeplataniem wątków, wraz z innymi uczestniczkami zajęła się malowaniem autorskich szat-strojów. Z powodzeniem zostały wykorzystane w quasi-happeningowych działaniach. Na forum tkaniny unikatowej Mieczysława Żmudzka zaakcentowała swą obecność na pierwszym Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi (1975). We Wrocławiu, w nowo otwartej Galerii na Jatkach, deklarującej profil tkacki, była tą, która odsłoniła tajniki techniczne ręcznego tkactwa młodym adeptkom spragnionym tkaniny. Jej repertuar ćwiczeń, wskazana ścieżka dochodzenia do umiejętności warsztatowych, ważne specjalistyczne szczegóły wykonawcze stworzyły bazę wrocławskiej „szkoły” tkaniny wykorzystywaną do dziś. Podczas plenerów Mieczysława Żmudzka prowadziła prawdziwe *master class* dobrego tkactwa dla wszystkich zainteresowanych. Rzetelna poznańska szkoła weszła na stałe do kowarskiego warsztatu sztuki.

Już na samym początku do pleneru dołączyła **Bożenna Burgielska**. Jej alians nastąpił niejako „z obowiązku”. Młoda, prężna projektantka, prowadząca wzorcownię Fabryki Dywanów w Kowarach, została wyznaczona przez dyrektora przedsiębiorstwa do kontaktów z inną młodą artystką – Ewą Poradowską-Werszler, starającą się o wełnę dla koleżanek z nowo założonej wrocławskiej grupy tkackiej „10 x Tak”. To dzięki niej artyści otrzymywali wyselekcjonowaną, doskonale sprzedaną wełnę. I tak to się zaczęło. Tkaniny Bożenna Burgielska nie musiała się uczyć. Jej bagaż plastyczny wywodził się bezpośrednio z tkaninowego centrum – z Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi, dysponującej rozbudowanym Wydziałem Włókienniczym. Z pracowni Antoniego Starczewskiego wyniosła poszanowanie dla dyscypliny, logiki, solidnej pracy.

Jej surowy promotor, związany ze sztuką awangardową w duchu konstruktywizmu Władysława Strzeмиńskiego – współtwórca łódzkiej uczelni – preferował prostotę, usystematyzowany porządek (wręcz rygor) i linearny rytm. Sam łączył w zawodowym życiu pracę projektanta przemysłowego, akademickiego pedagoga i artysty wypowiadającego się (z sukcesem) w różnych dyscyplinach, szukając opartego o alfabet muzyki uniwersalnego języka; sięgał po grafikę, ceramikę i rzeźbę, tkaninę. Tę ostatnią przedstawiał na największych międzynarodowych przeglądach, zarówno na lozańskim biennale, jak i na triennale w Łodzi.

Dla Bożenki Burgielskiej udział w kowarskich plenerach i aktywność w grupie „10 x Tak” była ważnym dopełnieniem i pewną przeciwwagą dla zawodowej działalności. Na wystawach poplenerowych i wokółplenerowych artystka przedstawia prace unikatowe i równoległe... świetne projektanckie dywany, doceniane i – co więcej – nagradzane przez kowarskie jury. Także projektancki dywan zapewnił jej udział i medal w łódzkim triennale (1975). Plastyczny sposób myślenia Bożenki Burgielskiej: wyczyszczona ze zbędnych elementów kompozycja, abstrakcyjny, poddany geometryzacji język, silna rytmizacja – reprezentują nurt wywodzący się ze szkoły łódzkiej; są ważnym elementem myślenia we współczesnej tkaninie. Wyraźnie można go dostrzec w pracach twórców przyjeżdżających z Łodzi, którzy od lat 80., a zwłaszcza w 90. coraz tłumnie stawiali się w kolonii artystycznej pod marką WT-Kowary, dorzucając swój wkład do mozaiki kowarskiego języka tkaniny i praktyk tkackich.

Maria Teresa Chojnacka plenerem zainteresowała się dość późno, bo dopiero w 1988 roku. Przyjechała na Dolny Śląsk jako artystka opromieniona błyskotliwą międzynarodową karierą i mianem współtwórczyni „polskiej szkoły tkaniny”. Jej dossier wypełniały wystawy i nagrody w Lozannie, Warszawie, Erfurcie, Kioto, Tokio, Łodzi, prestiżowa, realizacja gobelinowa w badeńsko-wirtemberskim Biberach an der Riss, wykłady w Niemczech, kierownictwo i nadzory artystyczne w spółdzielniach tkackich Cepelii, szeroko prowadzone prace badawcze nad techniką polskich tkanin ludowych (dały jej drugi dyplom z etnografii!). Jej wykształcenie akademickie przebiegało w warszawskiej ASP pod okiem i ręką Eleonory Plutyńskiej, legendy tkackiej międzywojnia. Nowa postać kilimu, a przede wszystkim odrodzenie tkaniny podwójnej (nb. zwanej wówczas grodzieńską) i nadanie jej roli aktualnego medium artystycznego, zasada komponowania tkaniny bezpośrednio przy krośnie, używanie naturalnych lokalnych surowców (wełny, lnu) oraz barwników naturalnych (w tym ostatnim zakresie wspierała ją bezgranicznie Wanda Szczepanowska, prywatnie siostra) – to było jej artystyczne *credo*. Nic zatem dziwnego, że dla Teresy Chojnackiej wszelkie niuanse technicznych zawiłości oraz porządna i bogata tekstura tkanin są czymś oczywistym, nie celem do którego mozolnie dążą inni, ale podstawową „niezauważalną” bazą, na której buduje kompozycje.

W Kowarach Teresa Chojnacka pojawiła się w przededniu rozpoczęcia imponującego cyklu-projektu zatytułowanego *Ręce*. Modułowy, rozpisany na setki elementów, jest dokumentacją i hołdem dla ludzi tkaniny: artystów, badaczy, krytyków, pracowników instytucji kultury i wspierających urzędników administracji. A na plenerowych warsztatach z cierpliwością wprowadzała chętnych w arkana splotowych szczegółów i tajemnic, budzących u zainteresowanych nieklamany podziw mistrzostwem w kreatywnym operowaniu wątkiem oraz... zdobywała kolejne nagrody. Ważne były też jej opowieści. Prowadziły do kresowego Kosowa, cenionego kurortu, do którego zjeżdżali politycy, przedsiębiorcy i krakowsko-lwowsko-warszawska bohema, a przy tym, w II RP, jednego z głównych centrów kilimkarstwa. Teresa do Kosowa jeździła na wakacje i to właśnie tam zafascynował ją widok tkającej na krosnie Hucułki. Jak twierdzi, był to ten symboliczny impuls, który zdecydował o przekształceniu dziecięcego podziwu w zawodową drogę.

Ważna jest także rola Teresy jako ambasadorki kowarskiego pleneru w stolicy. Sekundował jej czynnie **Stanisław Trzeszczkowski**, wychowanek klasy tkactwa w liceum plastycznym w Supraślu i dyplomant warszawskiej ASP. Pedagog, malarz, grafik, popularyzator polskiej sztuki i pasjonat polskiego designu na spotkaniach kowarskich był w latach 1991–1994, a jedną z poplenerowych prezentacji

otworzył w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego („Sztuka i produkcja”, 1993), w gmachu przy ul. Świętojskiej 5/7 na Nowym Mieście. W dziedzinie tkaniny zaczynał od klasycznego gobelinu, by porzucić go dla wielkoformatowego malarstwa na jedwabiu, które uprawiał wraz z grupą przyjaciół, artystów z macierzystej uczelni. Do warsztatów kowarskich wniósł ten nowy, efektowny model uprawiania tkaniny, który się przyjął i znajduje kontynuatorów. Dla warszawskiego środowiska tkackiego wymyślił i zorganizował cykliczną prezentację: „Sztuka włókna” (w 2000). Jej związki z plenerem kowarskim trwają do dziś, tym bardziej zauważalne, iż wystawa gromadzi artystów także spoza stolicy, z uczelni: krakowskiej, łódzkiej, wrocławskiej i poznańskich.

Obecnie rolę głównego organizatora i kuratora konkursowego przeglądu pełni **Joanna Lohn-Zajac**, przewodnicząca sekcji tkaniny i wiceprezes Oddziału Warszawskiego ZPAP, autorka najlepszej w Polsce strony internetowej poświęconej sztuce włókna (patrz: Polish Textile Art/ Polska Sztuka Włókna-Tkanina), rzetelnie informującej o wszelkich tkaninowych projektach w kraju i za granicą, w tym wyczerpująco o wydarzeniach dolnośląskiego pleneru. Naturalnie, Joanna Lohn-Zajac także należy do grona uczestników kowarskich spotkań (od 2007). Mimo iż urodziła się i mieszka w stolicy, to jej formacja artystyczna ma korzenie w najstarszej w kraju krakowskiej ASP. Jest dyplomantką Ryszarda Kwietnia (ucznia Gałkowskiego), autora nieco szalonych kastoplotów – dynamicznych, przestrzennych, pełnych energetycznego koloru kompozycji z grubego sisalu, kwintesencji stylu „nowej tkaniny” lat 70. XX wieku. Prace Joanny Lohn-Zajac są zdecydowanie bardziej wyciszone, acz artystka lubi kolor, lubi też dobre tkanie i – uwaga – ceni dowcip.

Sekcja krakowska pojawiająca się w Kowarach od początku lat 80. wносиła tradycje tkackie kształtowane od początku XX w., jeszcze przez młodopolskich artystów. W kręgu małopolskich PWSSP i ASP ceniono dobry tkacki warsztat, projektowano klasyczne kilimy i gobeliny; działały konkurujące ze sobą spółdzielnie tkackie „Wanda” i im. Wyspiańskiego. Ton nadawali Stefan (wykształcony w warszawskiej ASP) i Helena Gałkowsky, autorzy budzących uznanie narracyjnych tapiserii. Ich następcy wybierali różne drogi, ale nurt dobrze tkanego gobelinu był im zawsze bliski.

W kowarskich warsztatach nie brakowało też artystów z Wybrzeża, środowiska zbierającego migrantów z Kresów. Gdańska spółdzielnia tkacka „Artes” specjalizowała się w kopiach, rekonstrukcjach i stylizacjach eleganckich kilimów staropolskich (tzw. dworskich), kontynuując i rozwijając doświadczenia lwowskie. W PWSSP pracownię tkactwa i tkaniny dekoracyjnej prowadził Paweł Gajewski, wcześniej przez kilkanaście lat nauczający w Szkole Sztuki Zdobniczej i Przemysłu we Lwowie, założyciel szeregu szkół przemysłu ludowego (tkackiego) wokół Hrubieszowa, zdolny malarz, projektant kilimów i konstruktor krosien. Józefa Wnukowa kierowała pracowniami tkanin zdobionych powierzchniowo. Wśród malarskiego grona prym wiodli koloryści. I choć artyści z Wybrzeża bywali na plenerze kowarskim prawie od początku, to prawdziwym, a nawet podwójnym łącznikiem stała się gdyńska twórczyni **Aleksandra Bibrowicz-Sikorska**, przez trzynaście lat udzielająca się na kowarskiej scenie (1996–2013). Dyplomantka Piotra Potworowskiego i wspomnianej Józefy Wnukowej, łączyła malarstwo najpierw z gobelinem, a potem z ulotnym jedwabiem. Była aktywnym uczestnikiem tkaninowych wydarzeń w Polsce i Niemczech, występowała wielokrotnie w łódzkich przeglądach tkaniny, tych krajowych i międzynarodowych, aż wreszcie sama zainicjowała i zorganizowała Nadbałtyckie Biennale Miniatury Tkackiej (od 1993), przedstawiane początkowo... w zabytkowej fregacie „Dar Pomorza”. Kolor i tkanina oraz energia stanowią jej wizytówkę.

Jej koneksje z Dolnym Śląskiem wyznacza również postać stryjecznej ciotki – **Wandy Bibrowicz-Wislicenus**, artystki tkacki, absolwentki Königlische Kunst- und Gewerbeschule we Wrocławiu. Bardzo długo zapomniana, została przywołana z niepamięci, a wraz z nią ponad stuletnia historia tkaniny artystycznej na Dolnym Śląsku, uprawianej nie tylko przez mężczyzn, ale i wyemancypowane kobiety. Z inicjatywy Ewy Poradowskiej-Werszler, badaczki twórczości Wandy Bibrowicz, powstał szereg publikacji, internetowa strona i międzynarodowa konferencja w Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze (2004) oraz pamiątkowe tablice – najpierw we Wrocławiu, a potem na ścianie Domu Hauptmannów w Szklarskiej Porębie, w której Wanda Bibrowicz (po rezygnacji z pracy na wrocławskiej uczelni) otworzyła w 1911 roku Śląski Warsztat Tkactwa Artystycznego, połączony z galerią wystawienniczą. Dziś w Domu Hauptmannów regularnie są prezentowane ekspozycje kowarskiego festiwalu.

Na przestrzeni 50 lat wśród 279 uczestników kowarskiego pleneru ponad 100 zjechało spoza Polski. Skumulowane w Kowarach bogate różnorodnością krajowe „szkoły tkaniny”, mogły zatem konfrontować własną wersję sztuki włókna z uprawianą w innych częściach kontynentu, a nawet świata. Artystyczny dialog,

wielopłaszczyznowe relacje były korzystne dla wszystkich stron. Wielu z przybyszy odcisnęło w historii pleneru wyraźny ślad.

Bez wątpienia należał do nich **Hanns Herpich** z Norymbergii, profesor i rektor tamtejszej Akademii der Bildenden Künste, pomysłodawca ogólnoeuropejskiego biennale – forum sztuki włókna, pod hasłem „Flexible” (1992–2000). Brali w nim udział „kowarczycy”, a Ewa Poradowska-Werszler należała do kuratorium przedsięwzięcia. Według Hannsa Herpicha sztuka miała pełnić rolę łącznika dla wspólnoty Starego Kontynentu. Miała zadawać ważne pytania i szukać wspólnych oraz odmiennych cech tworzących Europę społeczeństw. Jego rozważania dotyczyły również sakralnego wymiaru tkaniny. Kompozycjami eksponowanymi w świątyniach starał się przywrócić duchowy wymiar i tkaninie i kościelnemu wnętrzu. Wychowanek bawarskiej Staatliche Textiltfach- und Ingenieurschule w Münchenbergu, admirator wykładowcy Bauhausu Josefa Albersa, z przemysłowego krosna utworzył narzędzie artystycznej ekspresji. Nie tyle tkął, co projektował żakardowe płaszczyzny, które zestawiał w matematycznych porządkach, by badać ich wzajemne oddziaływanie, to zaplanowane, i to będące dziełem przypadku. W kolorze poszukiwał wartości symbolicznych. Jego powściągliwa, czysto intelektualna spekulacja, autodystans wobec bieżącego natłoku wrażeń, obowiązującej autopromocji były nieocenioną wartością. Przez przeszło dekadę (1991–2013) plenerowych spotkań stanowił istotny punkt etycznego odniesienia, a „w międzyczasie” odnosił artystyczne sukcesy. Tylko na łódzkim triennale został dwukrotnie nagrodzony Medalem Brązowym (1988) i Medalem Centralnego Muzeum Włókiennictwa (1995), acz repertuarem wystawienniczym obejmował Lozannę, Szombathely, Londyn, Norymbergę, Monachium.

Podobnie badawczy, a jednocześnie odpowiedzialny stosunek do tkaniny cechował pochodzącą z Drezna **Getraude Seidel**, pobierającą pierwsze lekcje tkactwa w prywatnej katolickiej szkole „Josephinenstiftes” (klasztor józefiński). Realizując wspólnie z mężem Jürgenem paramenty do katolickich kościołów w Saksonii, posilkowała się klasycznym tkaninowym warsztatem. I choć len, juta, a zwłaszcza wełna zawsze inspirowały ją do znajdowania nowych, oryginalnych sposobów przetwarzania, to rezultaty pozostawały wyważone. Artystka ceniła dawną tkaninę francuską. Podziwiała różnorodną współczesną tkaninę polską, którą przez ćwierć wieku wnikliwie obserwowała podczas kowarskich spotkań (1983–2009). Na Dolnym Śląsku znalazła nie tylko miejsce do owocnej, codziennej pracy, ale i wspólny język z siostrą **Małgorzatą Bogucką** ze Zgromadzenia Urszulanek Unii Rzymskiej, malarką i tkaczką, po studiach w krakowskiej pracowni Gałkowskiego, członkinią-założycielką grupy „10 x Tak”. Obie panie połączył szacunek dla pracy i poglądów innych twórców, obie w dziedzinie tkaniny pozostawały wierne wybranym formalnym i treściowym pryncypiom, obie łączyła szczególna więź, oparta na fundamencie kultury chrześcijańskiej, niepodważalnym i harmonijnym punkcie odniesienia. Wymiar intelektualny i duchowy dla wielu „kowarczyków” stanowi priorytet.

Entuzjastów polskiej tkaniny plener gromadził zdecydowanie więcej. Znajduje się wśród nich także **Eva Damborská**, która – jak podkreśla – szczególnie sobie ceni wrocławskie studia tkackie pod kierunkiem Ewy Poradowskiej-Werszler, nb. prowadzącej do dzisiaj pracownię tkaniny w studium dyscyplin plastycznych w macierzystej uczelni. W Kowarach Eva debiutowała w 1978 roku. Absolwentka Szkoły Artystyczno-Przemysłowej w Ostrawie, grafik, człowiek filmu, projektantka i autorka tkanin, pozostaje im wierna do dziś. Testowała wiele odmian tkaniny: od gobelinów po tekstylne miniatury, obiekty, rzeźby i instalacje. Zaczynała od tkania, po drodze były prace z czerpanego papieru, celofanu, gazy, drewna, by wreszcie zająć się pojedynczym, wirtuozersko traktowanym włóknem. Przekształca je w rytmiczne, krystalizowane elementy lekkich i kruchych, niezwykle precyzyjnych kompozycji, które za każdym razem stają się dla niej przygodą i funkcją artystycznego eksperymentu. Rezultaty mają moc przyciągania uwagi, zyskują uznanie, podkreślane szeregiem nagród, najpierw w Kamiennej Górze, następnie na różnych konkursowych przeglądach sztuki tkaniny: w Gdyni (od 1999), Krośnie (od 2002, kilka Grand Prix), czeskim Vamberku (od 2006) oraz udziałem w prestiżowych wystawach w Como (od 2005), na triennale w Łodzi (2004, 2013), w Danubiana-Meleusten w Bratysławie (2019), a także w blisko 200 wystawach w Europie i Ameryce. Wierność kowarskim plenerom tłumaczy ożywczym działaniem spotkań: rozmów, prac warsztatowych, wystaw i idących za nimi porównań z artystami przybywającymi z różnych krajów. Jak zaznacza: „Najpierw znalazłam inspirację w polskiej tkaninie artystycznej, później znalazłam własny sposób wyrażania siebie”. Kowary są dla niej punktem odniesienia do dalszej pracy i miejscem prezentacji kolejnych, realizowanych krok po kroku planów.

Marta Tokar wielu swoich planów nie zdążyła zrealizować. Z perspektywy czasu jawi się jako piękna instytucja, bowiem wraz z nią (od 2006) zagościli jej studenci, koledzy-artyści i współpracownicy. Profesor Lwowskiej Akademii Sztuki, akwarelistka, projektantka mody, kostiumów, tkanin artystycznych przywróciła zainteresowanie dla dawnych technik tkackich. „Kowarscy” artyści zaproszeni na plener do huculskiego Jaworowa zyskali wgląd w żywą tradycję tkania liźników i praktyki folownicze. W Polsce liźniki, wraz z odpadnięciem po 1945 roku terenów południowo-wschodnich, zostały zamknięte w historycznym skansenie etnograficznym. Co prawda w latach 30. XX w. cenili je – w wyposażaniu ultranowoczesnych wnętrz – awangardowi architekci z kręgu Politechniki Warszawskiej, zwolennicy stylu międzynarodowego, ale II wojna zamknęła ten rozdział. Po współczesnej jaworowskiej lekcji podjęte na nowo próby łączące liźnikową technikę z nowoczesnym, komputerowo rozpikselowanym sposobem obrazowania, przyniosły świetne plastyczne rezultaty. W tym roku jedna z takich prac prezentowanych w Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej na wystawie „Miękkie medium”, jubileuszu 55-lecia twórczości Ewy Poradowskiej Werszler, wzbudziła ogromne zainteresowanie. Jej oddziaływanie porównywano z fascynującymi iluzjonistycznymi efektami sztuki optycznej. Współczesne liźniki mają jedynie pewien mankament – wymagają olbrzymiej ilości surowca i długiej żmudnej pracy. W czasach szybkich zmian wygrywają techniki folownicze. Niemniej współpraca z Martą Tokar pozostawiła znamienne rezultaty. Na kowarskich plenerach regularnie pojawiają się artyści zza wschodniej granicy. Co więcej, kowarsko-jaworowski alians stał się impulsem dla regularnych kontaktów pomiędzy łódzką ASP i Politechniką a akademią lwowską. Pałeczkę po Marcie Tokar przejęła **Zenovia Shulga**, projektantka tekstyliów i strojów, znawczyni kilimu i profesor tej samej uczelni.

Ewa Poradowska-Werszler twierdzi, że długowieczność i żywotność ewoluującemu kowarskiemu plenerowi-festiwalowi zapewniały dobre duchy. Było ich wiele. Promieniowały przyjaźnią, serdecznością, życzliwością, ciepłem, dobrocią. Decydowały o tym wspólne rozmowy i kontakty, wspólne wystawy, i wspólna płaszczyzna tkackich poszukiwań. Wśród nich najwyraźniej widzi **Agatę Buchalik-Drzyzgę**, grafika z wykształcenia, nieco później tkaczkę i honorowego członka grupy „10 x Tak”, osobę pełną energii i radości życia, mającą dar dobrego psychoterapeuty. Wspomina siostrę **Małgorzatę Bogucką**, emanującą dyskrecją, dowcipem, duchową równowagą, niosącą bezinteresowną i wszechstronną pomoc, udzielającą wielkiego wsparcia w rodzących się niejednokrotnie trudnych sytuacjach i relacjach z uczestnikami oraz partnerami pleneru. **Bożennę Burgielską** postrzega jako ducha znakomicie i przez wiele lat reprezentującego interesy warsztatowców u najhojniejszych mecenasów spotkań, jako źródło bardzo przytomnych i realistycznych rad i ośrodek prawdziwie domowej atmosfery, oferowanej uczestnikom pleneru oraz jako trwającą od 1973 znajomość, która dawno temu przerodziła się w przyjaźń. Dobry duch **Danuty Jaworskiej-Thomas**, studentki Kintopfów, autorki interesujących żakardów oraz heraldycznych i radosnych tkanin (uhonorowanych w Mediolanie w 1957, w Zachęcie w 1973), przez dekady związanej zawodowo z „Ładem” – dopomagał życzliwością, chęcią pomocy, wskazówkami i podejmowaniem, bez najmniejszego rozgłosu, realnych działań (wspólnie z córką Kasią), wpisując się w otulającą plener dobrą aurę.

Najmłodsze dobre duchy to już wychowankowie WT-Kowary. Należą do nich **Agnieszka Godsztling**, studentka i podwójna dyplomantka Ewy Poradowskiej-Werszler. Była asystentką Pani Profesor w Pracowni Tkaniny Artystycznej i Struktury Wizualnych na kaliskim Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym Uniwersytetu Adama Mickiewicza, obecnie prowadzi tam wykłady. Znakomicie czuje tekstylne medium, z talentem i budzącą podziw łatwością porusza się po szerokim polu tekstylnych możliwości, a idą za tym nagrody i wyróżnienia w konkursowych wystawach tkaniny – od kowarskich poplenerowych w Kamiennej Górze (10-krotnie w latach 2008–2022) przez wystawy ogólnopolskie w Łodzi (nominacje do nagrody: 2013, 2016) po Krosno (Grand Prix w 2016, nagrody: 2018, 2022) i parmeńską Sala Baganza (2011). Jest „prawą ręką” głównego kuratora festiwalu. Corocznie bezszelestnie dogląda wszelkich kwestii organizacyjno-wystawienniczych, corocznie dostarcza prawdziwych niespodzianek na wystawach w Kamiennej Górze i indywidualnych pokazach.

Takim duchem jest również dorastający na plenerach **Rafał Werszler**, od 1994 czynny ich uczestnik, aranżer plenerowych ekspozycji i kierownik wrocławskiej galerii „Pod Plafonem”, regularnie goszczącej wystawy „kowarczyków”. Dyplomant Ludwika Kiczury (szkło) i Haliny Pawlikowskiej (grafika), jest artystą multimedialnym; tkaninowa ścieżka pozostaje zaledwie jednym z pól ekspresji, acz zaprowadziła go aż na łódzkie triennale (2016). Od kilku lat podąża drogą kariery uniwersyteckiej. To dzięki niemu identyfikacja wizualna festiwalu (katalogi, plakaty, ulotki) zyskała spójną, rozpoznawalną formę, rozbudowaną elektroniczną dokumentację oraz została wprowadzona w cyfrowy świat współczesności. W 2013 przy jego

kluczowym udziale przygotowane zostało odrębne wydawnictwo do towarzyszącej 40-leciu wystawy: *Tkanina. XL lat sztuki włókna w Kowarach i na Dolnym Śląsku. 1974–2013*. Trzydziestu kilku artystów z Polski, Czech, Niemiec, Ukrainy, Turcji zaprezentowało prace, przede wszystkim najnowsze, zrealizowane już w XXI wieku, acz kilku z nich sięgnęło do bardziej retrospektywnych.

W 2023 ta tradycja została zachowana. Ponownie trzydziestu kilku artystów z Europy i Ameryki przedstawia swe kompozycje w murach Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze. I ponownie ich prace należą przede wszystkim do najnowszych, dokumentując realizacje i dokonania ostatniego dziesięciolecia. Łączą trzy pokolenia i łączą szerokie spektrum uprawiania tkaniny, budując obraz tego, co w artystycznej tkance ważne jest teraz. Niezniszczalny gobelin – klasyczny i poddany modyfikacjom – splotowe reliefy, zwięzłe i rozbudowane struktury, praktyki folownicze w mięsistej materii i w delikatnych mariażach z jedwabiem, konstrukcje z włókien, nowoczesne aplikacje, kompozycje drukowane komputerowo, batikowane, malowane, dziane, klejone, wycinane, wyplatane, wiązane, szyte, łączone w kolaże, modelowane – to tylko opisy zewnętrznych powłok: dwuwymiarowych i wkraczających w przestrzeń. Jak zwykle są opowieściami, refleksjami na temat życia, jego sensu. Mówią o pragnieniach i aspiracjach, o konfrontacjach z upływającym czasem i zmieniającym się wokół otoczeniem.

Historia polskiej autorskiej tkaniny artystycznej liczy ponad sto lat. Od pięćdziesięciu WT-Kowary są czułym rejestratorem zachodzących zmian. W podejmowanych wielopłaszczyznowo twórczych transformacjach taktylna materia sprawdza się jako aktualne medium i zachęca do dalszych artystycznych podróży.

2015

2020

PÓŁ WIEKU SZTUKI WŁÓKNA W KOWARACH

To jedyny taki plener w skali Polski, Europy i świata” – stwierdziła w 2008 roku (w liście do Ewy Marii Poradowskiej-Werszler) Maria Teresa Chojnacka – znakomita artystka, nestorka i autorytet w dziedzinie sztuki włókna. Minęło piętnaście lat i ta opinia nadal jest aktualna. Z tym, że plener dla artystów tkaczy, odbywający się w niewielkim mieście u podnóża Karkonoszy i Rudaw Janowickich – miejscowości o niepowtarzalnym dobroczynnym mikroklimacie – jest obecnie tylko centralną częścią wielkiego przedsięwzięcia o nazwie Międzynarodowy Festiwal Sztuki Włókna – Kowary.

Zaczął się rzeczywiście od pleneru dla dziesięciu członkiń wrocławskiej Grupy Tkackiej „10 x TAK”, w 1974 roku. Założyły ją: Ewa Maria Poradowska-Werszler jako inicjatorka oraz Maria Ewa Andryszczak, Maria Białowska-Moroń, Maria Małgorzata Bogucka, Zofia Godlewska, Maria Gostylla-Pachucka, Zuzanna Kociołek, Maria Krysiak, Barbara Krzywicka-Wójcik i Kazimiera Łętowska. W 1977 roku odeszła Krzywicka-Wójcik, ale dołączyły Krystyna Dyrda-Kortyka i Agnieszka Sienkiewicz. Dwa lata później grupa jeszcze poszerzyła się – przystąpiły do niej Bożenna Burgielska i Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb. W 1983 roku zrezygnowały z udziału Andryszczak, Krysiak i Godlewska, natomiast w 1985 przyjęta została jako honorowy członek Agata Buchalik-Drzyzga – pierwotny skład w liczbie dziesięciu osób był więc od tej pory nadal aktualny.

Od tego pierwszego pleneru tkackie spotkania odbywają się w Kowarach jesienią co roku. Już przy trzecim z nich, w 1976, stały się międzynarodowe – przybyli wówczas pierwsi artyści z zagranicy, ze Szwecji. W 1998 roku plener został przekształcony w Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy – Kowary”, obrastając nowymi formami działań, zdecydowanie wykraczającymi poza wspólne zajęcia o charakterze warsztatowym. Idąc za konstatacją profesor Ireny Huml, coraz częściej te kowarskie spotkania nazywano „Letnią Akademią Sztuki Włókna”. Z kolei sympozjum stało się od 2003 roku jednym tylko z elementów jeszcze szerszego przedsięwzięcia: Festiwalu Sztuki Włókna, obejmującego swoim zasięgiem wiele miejscowości Dolnego Śląska (a czasem nawet wykraczającego poza jego teren) i prezentującego różne formy działań – od wystaw poprzez warsztaty, wyjazdy szkoleniowe, spotkania autorskie, wykłady, seminaria, konferencje, publikacje.

Kowarskie plenery pięćdziesiąt lat swojego nie tylko trwania, ale także intensywnego rozwoju zawdzięczają wielu osobom, dzięki którym możliwe było przezwyciężenie poważnych przeszkód, jakie kilkakrotnie w trakcie półwiecza zagrażały ich istnieniu. Najpoważniejszą z nich było definitywne zamknięcie w 2009 roku Fabryki Dywanów w Kowarach, która od początku patronowała plenerowi i sponsorowała go. Przestał istnieć zakład produkcyjny z tradycją od XVIII wieku, który także po wojnie zyskał na świecie solidną markę.

W Polsce i na świecie cenione były nie tylko kowarskie dywany, ale także wspaniałej jakości kowarska wełna. Jej poprodukcyjne odpady służyły za tworzywo przyjeżdżającym na plenery artystom tkaczom z całego świata. Wybarwiona w setki kolorów, wełna ta umożliwiała spełnianie wszelkich twórczych zamysłów. Jednak mimo zamknięcia fabryki, wełna, choć w mocno ograniczonym zakresie, jest wciąż dostępna dla artystów z pleneru – dzięki dawnym pracownikom fabryki, oferującym „zachomikowane” deputaty, które otrzymywali w materiale.

Wernisaż wystawy Ewy Marii Poradowskiej - Werszler, Galeria Zacisze Zalesie Szczytniki, Wrocław, 2018

Najbardziej zasłużoną dla pleneru postacią był Stanisław Dziedzic, dyrektor Fabryki Dywanów do 1982 roku, dzięki któremu rozpoczęła się i rozwinęła praca artystów tkaczy w Kowarach. Jego wsparcie dla pleneru kontynuował dyrektor Stefan Polomski – do końca swojej pracy na tym stanowisku w 1990 roku. Fabryka sponsorowała nie tylko tworzywo, ale także pobyt uczestników pleneru, udostępniając im przez szesnaście lat Dom Szkoleniowo-Wypoczynkowy „Harnaś”. Później, przez dziesięć lat, od 1991 do 2000 roku, artyści musieli znaleźć sobie nowe miejsca zakwaterowania – już poza Kowarami, w Szklarskiej Porębie i Karpaczu Górnym (Bierutowicach). Udało się powrócić do Kowar w 2001 roku i ten stan trwa do dziś – a od 2012 stałym miejscem pobytu jest Ośrodek Wczasowy SPZOZ MSWiA „Przedwiośnie”.

Dzięki nawiązanej w 2004 roku dobrej współpracy ze Stowarzyszeniem Miłośników Kowar – z jego prezesem Gabriellą Kolaszt – program kowarskich spotkań, od 2003 przebiegających już w formule Festiwalu, mógł z roku na rok rozrastać się, oferując coraz więcej indywidualnych wystaw. Wspierali też plener kolejni burmistrzowie miasta: przez dwa pierwsze lata Tadeusz Bierowski; od 2003 roku do 2006 – Dariusz Rajkowski; od 2007 do 2013 – Mirosław Górecki; od 2014 do 2018 – Bożena Wiśniewska, a ostatnio, od 2019 do obecnego jubileuszowego roku – Elżbieta Zakrzewska. Szczególnie zasłużył się dla pleneru burmistrz Mirosław Górecki, który nie tylko zaoferował patronat i sponsoring, ale także nowe możliwości wystawiennicze – w Miejskim Ośrodku Kultury i w Ratuszu – oraz zawsze osobiście uczestniczył w wernisażach. Ponadto w 2008 roku wystąpił skutecznie do rady Miasta o przyznanie Ewie Marii Poradowskiej-Werszler tytułu Honorowego Obywatela Kowar oraz zainicjował starania o przyznanie jej Srebrnego Medalu Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, co dokonano się w 2013 roku.

Nieocenioną pomocą w organizacji pleneru służyła przez wiele lat (w Fabryce Dywanów do odejścia na emeryturę w 1997 roku, a później jako doradca merytoryczny) Bożenna Burgielska, główna projektantka w kowarskiej fabryce, która także od początku brała udział we wszystkich plenerach – od 1979 jako jedna z członkiń Grupy Tkackiej „10 x TAK”. Jej wiedza, doświadczenie warsztatowe i własny, klarowny estetyczny styl projektowania były dla uczestników pleneru-symposium-festiwalu zawsze istotnym punktem odniesienia w ich twórczości.

Osoba, która zasłużyła się dla rozwoju tkackich spotkań była Zofia Turza, dyrektor Muzeum Tkactwa Dolnośląskiego w Kamiennej Górze. Dzięki niej w 1983 roku mogła po raz pierwszy odbyć się w tej instytucji, jak najbardziej odpowiedniej do tego celu, poplenerowa wystawa – niestety bez kontynuacji. Trzeba było czekać aż dwadzieścia lat – do 2004 roku – by wystawy ponownie zagościły w muzeum, od tej pory już na stałe. Ta ważna dla pleneru stabilizacja – zarówno dla jego organizacji, jak i dla lokalnego zakorzenienia – wiązała się z drugim po Kowarach dolnośląskim ośrodkiem tkactwa, tym razem Iniańskiego. Ulokowanie poplenerowych wystaw w Kamiennej Górze stało się za sprawą następnej pani dyrektor Gabrieli Zawily, która ponadto mocno zaangażowała się w promocję kowarskiego pleneru, inicjując ekspozycje zagraniczne (w Czechach i Niemczech).

W 2008 roku na stanowisku dyrektorskim zastąpiła ją w muzeum Barbara Skoczylas-Stadnik, kontynuując współpracę z Festiwalem Sztuki Włókna, także po roku 2011, kiedy to muzeum zmieniło nazwę na Muzeum Tkactwa – co pozwoliło mu szerzej rozwinąć działalność. Od 2019 roku do obecnego pięćdziesiątego pleneru w gmachu muzeum poplenerowe wystawy gości nowa dyrektor: Małgorzata Ogonowska, osoba dobrze zorientowana w problematyce sztuki włókna. Kontynuuje ona ze znanym kolekcję współczesnej tkaniny artystycznej, tworzoną tam od 1974 roku i wciąż wzbogacaną z darów i zakupów tkanin powstałych w trakcie plenerów.

Najważniejszą jednak osobą, dzięki której plener w ogóle zaistniał, a potem rozbudował się w symposium i festiwal, jest Ewa Maria Poradowska-Werszler, wrocławianka, obecnie już emerytowana profesor w dziedzinie sztuk plastycznych – pedagog Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu oraz Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. To dzięki jej inicjatywie i talentom organizatorskim powstała najpierw (w 1972) Grupa Tkacka „10 x TAK”, a potem kowarskie spotkania warsztatowe. Trudno uwierzyć, ale przez pięćdziesiąt lat to ona jednoosobowo kieruje całym przedsięwzięciem – zarówno merytorycznie, jako kurator, jak i finansowo, logistycznie i od każdej innej strony. Działa poprzez założoną i prowadzoną przez siebie Fundację na Rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej, starając się co roku od nowa o granty umożliwiające istnienie pleneru. Równolegle prowadzi także na wrocławskich Starych Jatkach małą Galerię Tkacką, w której każdy festiwal rozpoczyna się indywidualną wystawą jednego z jego uczestników.

Trwanie pleneru-symposium-festiwalu przez pięćdziesiąt lat jest już samo w sobie nieocenioną wartością w regionie, w którym po wojnie niemal wszystko trzeba było zaczynać od nowa. Kowarskie

spotkania artystów tkaczy, nie tylko z Polski, ale także z wielu krajów europejskich i nawet spoza Europy, podtrzymują istniejące jeszcze od średniowiecza tradycje tkactwa na Dolnym Śląsku. Tym bardziej jest to cenne, że zniszczone zostały już w obecnym tysiącleciu tak świetne zakłady, jak działająca od XVIII wieku Fabryka Dywanów w Kowarach i Zakłady Lniarskie „Orzeł” w Mysłakowicach oraz Państwowe Zakłady Lniarskie „Len” w Kamiennej Górze, z tradycją XIX-wieczną. Zasługi kowarskich plenerów dla tkaniny artystycznej na Dolnym Śląsku okazują się tym bardziej niezwykle, że wrocławska Akademia Sztuk Pięknych – jako jedyna akademia w Polsce – nie ma do dziś kierunku tkanina artystyczna (prof. Poradowska-Werszler prowadzi tam studia podyplomowe, w ramach których zajęcia odbywają się w Galerii Tkackiej).

Kończąca dwutygodniowy pobyt artystów wystawa dorobku pleneru poprzedniego jest stałym elementem Festiwalu Sztuki Włókna, a w jej ramach uroczystym wydarzeniem bywa przyznawana za każdym razem Nagroda im. Agnieszki Sienkiewicz – jednej z założycielek Grupy Tkackiej, która zmarła w 1991 roku. W ciągu ostatniego dziesięciolecia, od 2013 roku – I Nagrodę otrzymały kolejno: Monika Lindner (Niemcy), Sofiya Zaychenko (Ukraina), Maria Teresa Chojnacka (dwukrotnie), Ewa Maria Poradowska-Werszler (również dwukrotnie), Eva Damborská (Czechy), Barbara Basiewicz, Agnieszka Godsling, Krystyna Hendrychowska.

Kim są uczestnicy kowarskich plenerów? To artyści uprawiający sztukę włókna z całej Polski i z całego świata. Niektórzy z nich wracają do Kowar wielokrotnie. To przede wszystkim członkinie Grupy Tkackiej „10 x TAK”, założycielki tych międzynarodowych spotkań wokół „miękkich mediów”. Spośród nich cztery osoby już nie żyją: Agnieszka Sienkiewicz (+1991), siostra zakonna Maria Małgorzata Bogucka (+1995), Agata Buchalik-Drzyzga (+2013) i Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb (+2019). Umarli już także i inni wytrwali uczestnicy plenerów, między innymi promotor sztuki włókna w Europie profesor Hanns Herpich z Norymbergi (+2022) czy profesor Marta Tokar ze Lwowa (+2018).

Do 49 WT-Kowary w 2022 roku uczestniczyło w sumie 279 osób (179 z Polski i 100 z zagranicy).

Spośród członkiń grupy 10 x TAK nadal udział biorą w plenerach, poza liderką Ewą Marią Poradowską-Werszler, Bożenna Burgielska i Zuzanna Kociołek. Liczba artystów w poszczególnych latach w całej pięćdziesięcioletniej historii wahała się od kilkunastu osób do ponad czterdziestu. Sympozjum odwiedzali również gościnnie liczni artyści z kraju i ze świata. Kraje, z których przyjeżdżali to Australia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Holandia, Irlandia, Japonia, Kanada, Kazachstan, Mołdawia, Niemcy, Rosja, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Turcja, Ukraina, USA, Węgry. W ostatnich dziesięciu latach wielokrotnie obecni byli na festiwalu zarówno uczestnicy z lat poprzednich, jak i nowi, którzy odkryli plener w Kowarach – takich było jest 26. W sumie w ostatniej dekadzie brało udział 60 uczestników.

Objęający półwiecze plener-sympozjum-festiwal skupia już obecnie trzy pokolenia artystów sztuki włókna, bo najmłodszy to niedawni absolwenci studiów i kursów z dziedziny tkaniny artystycznej, często wychowankowie profesor Ewy Marii Poradowskiej-Werszler. Trudno wymienić tych najbardziej wytrwałych uczestników, żeby nikogo nie pominąć, tak wielu z nich od lat co roku albo prawie co roku przyjeżdża do Kowar. Na pewno trzeba tu ująć Barbarę Basiewicz, Małgorzatę Buczek-Śledzińską, Bartosza Burgielskiego, Marię Teresę Chojnacką, Evę Damborską, Agnieszkę Godsling, Hannsa Herpicha, Joannę Lohn-Zajac, Joannę Owidzką, Honoratę Rębisz-Werszler, Zenoviję Shulhę, Teresę Szuszkiewicz-Spryszak, Jolantę Wdowczyk, Rafała Werszlera, który jest zarazem od 1994 roku współpracownikiem w działaniach organizatorskich, a szczególnie w zakresie promocji i projektowania publikacji.

Dzięki tak szerokiemu gronu uczestników, przynoszących bardzo różnorodne tradycje, doświadczenia warsztatowe i indywidualne koncepcje estetyczne, kowarskie spotkania były dotychczas i mogą być nadal prawdziwą „akademią” w dziedzinie sztuki miękkich mediów – bo tak tymczasem, od pierwszego pleneru sprzed pięćdziesięciu lat, rozszerzyło się pojęcie tkaniny artystycznej. Stało się to bardzo widoczne na wielkich międzynarodowych cyklicznych wystawach w ramach biennale „Flexible – Pan-European Art”, zainicjowanych przez profesora Hannsa Herpicha. Odbyły się one co dwa lata: 1994, 1996, 1998, 2000. Kuratorem polskiej części biennale została Ewa Maria Poradowska-Werszler.

Bardzo ważnym – dla podnoszenia merytorycznego poziomu spotkań – punktem programowym każdego pleneru, a potem sympozjum jest też udział specjalnie zaproszonych gości, którzy przyjeżdżają z wykładem czy spotkaniem autorskim, nie uczestnicząc w całym najpierw trzytygodniowym, a od 1991 roku dwutygodniowym pobycie w Kowarach. Były to przede wszystkim osoby zajmujące się teoretycznie problematyką sztuki włókna – wśród nich wielokrotnie zjawiała się prof. Irena Huml (z Instytutu Sztuki PAN), Danuta Wróblewska (krytyk sztuki), Norbert Zawisza (dyrektor Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi), Małgorzata Wróblewska-Markiewicz (do 2017 roku kierownik Działu Tkaniny Artystycznej

Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, wiceprezes Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Historyków Sztuki. Obecnie na emeryturze). Przyjeżdżała także na plener redaktor Elżbieta Sitek z Wrocławskiego Ośrodka Telewizyjnego, która w latach 1976–1990 zrealizowała filmy o kowarskich spotkaniach tkackich. Utrwalone są na nich wspaniałe lata spotkań plenerowych, odbywających się wówczas w Domu Wypoczynkowo-Szkoleniowym „Harnaś” kowarskiej Fabryki Dywanów.

Od kiedy plener przekształcił się w sympozjum a właściwie od następnego 1999 roku weszła do jego programu ciekawa innowacja – za każdym razem odbywa się on pod innym tematycznym hasłem, które jest także później tytułem poplenerowej wystawy. Hasła te związane są często z tradycją tkackiego rzemiosła oraz z otaczającym kowarskim krajobrazem i przyrodą – jak np. „Tradycje tkackie w zwierciadle sztuki”, „Kowary – *genius loci*”, „Echo kowarskich tradycji”, „Kowary w pejzażu polskiej złotej jesieni”.

Zasadą organizacyjną i zarazem wielką atrakcją Festiwalu Sztuki Włókna jest obudowanie warsztatowych spotkań wieloma wystawami, które odbywają się w różnych miejscach na Dolnym Śląsku, a nawet poza nim. Oprócz zbiorowej wystawy prezentującej dorobek twórczy z poprzedniego roku w Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze są wystawy indywidualne. Otwierają się we Wrocławiu w Galerii Tkackiej „Na Jatkach”, a także Galerii pod Plafonem Dolnośląskiej Biblioteki Publicznej. W Kowarach w Miejskim Ośrodku Kultury; Domu Tradycji Miasta Kowary; Muzeum Sentymentów. W Jeleniej Górze w Muzeum Karkonoskim; w Galerii Promocje; w Domu braci Hauptmannów w Szklarskiej Porębie. W Kamiennej Górze w Muzeum Tkactwa; Galerii Centrum; Kawiarni-Galerii Lotos, a nawet w Wałbrzychu w Galerii pod Atlantami i Mysłakowicach w Galerii Ornamental Farm. Od dwunastu lat indywidualne wystawy uczestników plenerów odbywają się również w Warszawie w galerii Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich „Cudysłów”, a w ostatnich kilku latach w Galerii „Środek Tkaniny”. Dzięki temu rozbudowanemu programowi wystaw ze współczesną sztuką włókna mogą zapoznać się w tym samym czasie mieszkańcy wielu miejscowości. Stwarza to klimat obcowania ze sztuką na co dzień – a to jest wartość trudna do przecenienia dla upowszechniania kultury wizualnej.

Przy szczególnych okazjach festiwalowe wystawy wykraczają poza Dolny Śląsk i odbywają się nie tylko w Warszawie ale też w Krośnie, w Łodzi (np. jubileuszowe wystawy w latach 1989 i 2003 w Centralnym Muzeum Włókiennictwa) oraz za granicą w Czechach i Niemczech.

W 2013 roku w ramach jubileuszu 40-lecia WT-Kowary cały festiwal został wpisany do programu 14. Międzynarodowego Triennale Tkaniny w Łodzi, odbywał się także w ramach jubileuszu 500-lecia lokacji miasta Kowary. Na tę rocznicę Fundacja na Rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej wydała obszerną publikację podsumowującą okres istnienia pleneru-sympozjum-festiwalu, która znalazła się w pamiątkowej „kowarskiej kapsule czasu”. Oprócz artykułów o historii tkactwa na Dolnym Śląsku i historii samych kowarskich plenerów, została w niej zawarta szczegółowa kronika wszystkich wydarzeń, opatrzona obszerną dokumentacją zdjęciową oraz bibliografią. To niezwykle cenna książka, dzięki której zebrany jest w jednym miejscu materiał faktograficzny umożliwiający przyszłe badania nad tym wyjątkowym przedsięwzięciem, o ogromnym znaczeniu dla sztuki polskiej. Obecna publikacja stanowi kontynuację o następne dziesięć lat.

Innym materiałem źródłowym wiedzy o kowarskich spotkaniach tkackich są artykuły pisane systematycznie od 2014 roku przez Ewę Marię Poradowską-Werszler do „Kuriera Kowarskiego” – dodatku do „Gazety Kowarskiej”. Dotychczas ukazały się 33 teksty, opisujące najważniejsze wydarzenia i osoby biorące udział w WT-Kowary.

BIBLIOGRAFIA

- Festiwal sztuki włókna – Kowary*, red. E.M. Poradowska-Werszler, R. Werszler [roczne katalogi 2014–2022], Fundacja na Rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej, Wrocław 2014–2022.
- Poradowska-Werszler E.M., artykuły o Festiwalu Sztuki Włókna w Kowarach. „Kurier Kowarski” nr 120–152, dodatek do „Gazety Kowarskiej” 2014–2023, nr 56–88.
- Poradowska-Werszler E.M., *XL lat sztuki włókna w Kowarach. Dolny Śląsk 1974–2013*. Fundacja na Rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej, Wrocław 2013.
- Łubowicz E., *Międzynarodowy Festiwal Sztuki Włókna. Od pleneru do festiwalu*. [w:] Poradowska-Werszler E.M., *XL lat sztuki włókna w Kowarach. Dolny Śląsk 1974–2013*, Fundacja na Rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej, Wrocław 2013.

2016

2020

2013

2019

Indeks nazwisk uczestników wystawy
Złoty Jubileusz
w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze

Dyrektor Muzeum: Julita Izabela Zaprucka

Arska-Perepiłyś Krystyna
Bartosz-Mazuś Ewa
Basiewicz Barbara
Buczek-Śledzińska Małgorzata
Burgielska Bożenna
Burgielski Bartosz
Chojnacka Maria Teresa
Damborská Eva
Giros Aleksandra
Godszling Agnieszka
Hendrychowska Krystyna
Jatkiewicz Krystyna
Jełowicka Maria
Kamińska Ewa Irena
Kazała Agnieszka Cecylia
Kociołek Zuzanna
Kuzio- Bilka Bożena
Lis-Lachowicz Katarzyna
Lohn-Zajac Joanna
Łukiewska Ewa
Nachajska-Brożek Barbara
Owidzka Joanna
Pajorska Katarzyna
Pasynkiewicz Joanna
Poradowska-Werszler Ewa Maria
Rębisz-Werszler Honorata
Sadej Krystyna (Kanada)
Shulha Zenovia (Ukraina)
Sobolewska Nadiya (Ukraina)
Szuszkiewicz Teresa
Szymańska Katarzyna
Wdowczyk Jolanta
Werszler Rafał
Wieczorek Robert
Wojdała-Markowska Hanna

Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra

Urodzona w Wilnie w 1940. Mieszka w Warszawie.
1965 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
w Katedrze Wzornictwa Przemysłowego.
Zajmuje się architekturą wnętrz, tkaniną unikatową,
wzornictwem przemysłowym.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 1992 - 1994, 2015 - 2018

Na Międzynarodowych Sympozjach Warsztat Tkacki – Kowary,
poznałam wielu wybitnych twórców. Każdy plener to dla
mnie bardzo dobre wspomnienie.

**Krystyna
Arska-Pereptyś**

GŁĘBIA, 2016, wym. 60 x 42 cm

Urodzona w Zakopanem w 1958. Mieszka w Poroninie.
1978 - Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara.
2018 - członek Stowarzyszenia Artystów Śląskich "Staś".
Uczestniczyła w WT Kowary w 2019

Ewa Bartosz-Mazuś

Pewnego roku zostałam zaproszona do udziału w Festiwalu.
Spełniłam swoje marzenia. Poznałam wielu wspaniałych artystów
w dziedzinie sztuki włókna, z którymi do tej pory mam kontakt
i z którymi łączą nas wspólne wystawy.

JESIENNY KADR, 2020, wym. 150 x 88 cm, gobelin

Urodzona we Lwowie w 1943. Mieszka w Warszawie.
1971 - Dyplom konserwator tkanin
Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
Od 1974 członek ZPAP. Zajmuje się konserwacją tkanin.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
2003-2006, 2009, 2012-2019, 2021, 2022

Kowarskie spotkania to paleta jesiennych barw, nie tylko przyrody, a także kolory wełny. To również piękni ludzie oddani sztuce, pełni pasji, od których czerpałam przez te wszystkie lata. Rozmowy, warsztaty, wernisaże.

Barbara
Basiewicz

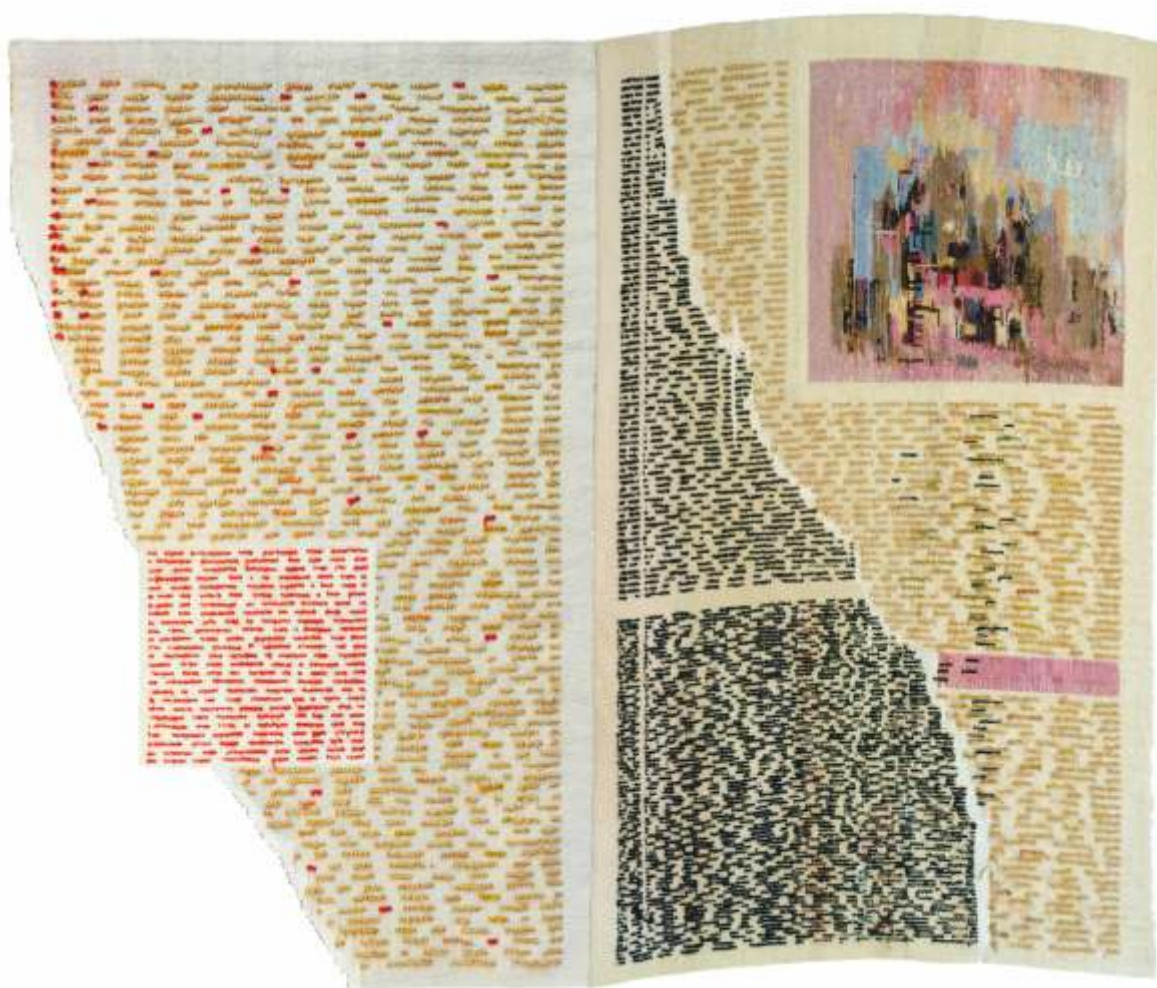
KOWARSKIE KOLORY, 2018, wym. 100 x 150 cm, gobelin

**Małgorzata
Buczek-Śledzińska**

Urodzona w Krakowie w 1953. Mieszka w Krakowie.
1981 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.
Nauczyciel akademicki, dr hab. prof. ASP
Od 1981 członek ZPAP. Zajmuje się malarstwem, tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 1989, 1990,
1992-1995, 2000 - 2003, 2011, 2012, 2014, 2018, 2019

Kowarski festiwal regulaminowo preferuje kowarską wełnę – za jej użycie nagradza i wyróżnia. Dzięki niej zrealizowałam swoją kolekcję wielkoformatowych tkanin z motywem impresji druku, którą prezentowałam na wystawach.

DWIE STRONICE Z KSIĄG, 2008, wym. 220 x 273 cm, tech. gobelinowa, mieszana, własna

Urodzona w Zgierzu w 1944. Mieszka w Kowarach.
1970 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych
w Łodzi.
1969-1997 projektant w fabryce Dywanów w Kowarach.
Od 1979 członek grupy tkackiej „10 x TAK”. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 1974 - 2014, 2020, 2022

Możliwość uczestniczenia w kowarskich plenerach pozwalała mi odreagować rygory tkaniny przemysłowej, z którymi musiałam się liczyć jako projektant dywanów. Te spotkania umożliwiały mi puszczenie wodzy fantazji we wzornictwie i kolorystyce.

Bożenna
Burgielska

KOMPOZYCJA II, 1975, wym. 120 x 115 cm

Urodzona w Jeleniej Górze w 1982. Mieszka w Kowarach.
2008 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.
Od 2020 członek ZPAP.
Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczył w WT Kowary w latach:
2009 - 2022

**Bartosz
Burgielski**

Festiwal Sztuki Włókna w Kowarach bardzo wzbogacił moją twórczość. Dzięki niemu nabyłem wiele artystycznych doświadczeń. Kontakty i dobre relacje z innymi uczestnikami plenerów sprawiły, że zyskałem sporą motywację do tworzenia prac tkackich.

ZIEMIA-POWIETRZE, 2023, wym. 50 x 43 x 7, tech. własna

Urodzona w Warszawie w 1941. Mieszka w Warszawie.
1956 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
Projektant, wykładowca.
Od 1958 członek ZPAP. Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

1988, 1989, 1991, 1992 1994-99, 2002-2020

Lubiłam przyjeżdżać na festiwal, bo klimat tych spotkań jest szczególnie ciepły. To były wyjątkowe tygodnie, za które Ci, Ewo, serdecznie dziękuję – za wszystkie lata Twojej pracy. Jak dobrze, że Jesteś.

**Maria Teresa
Chojnacka**

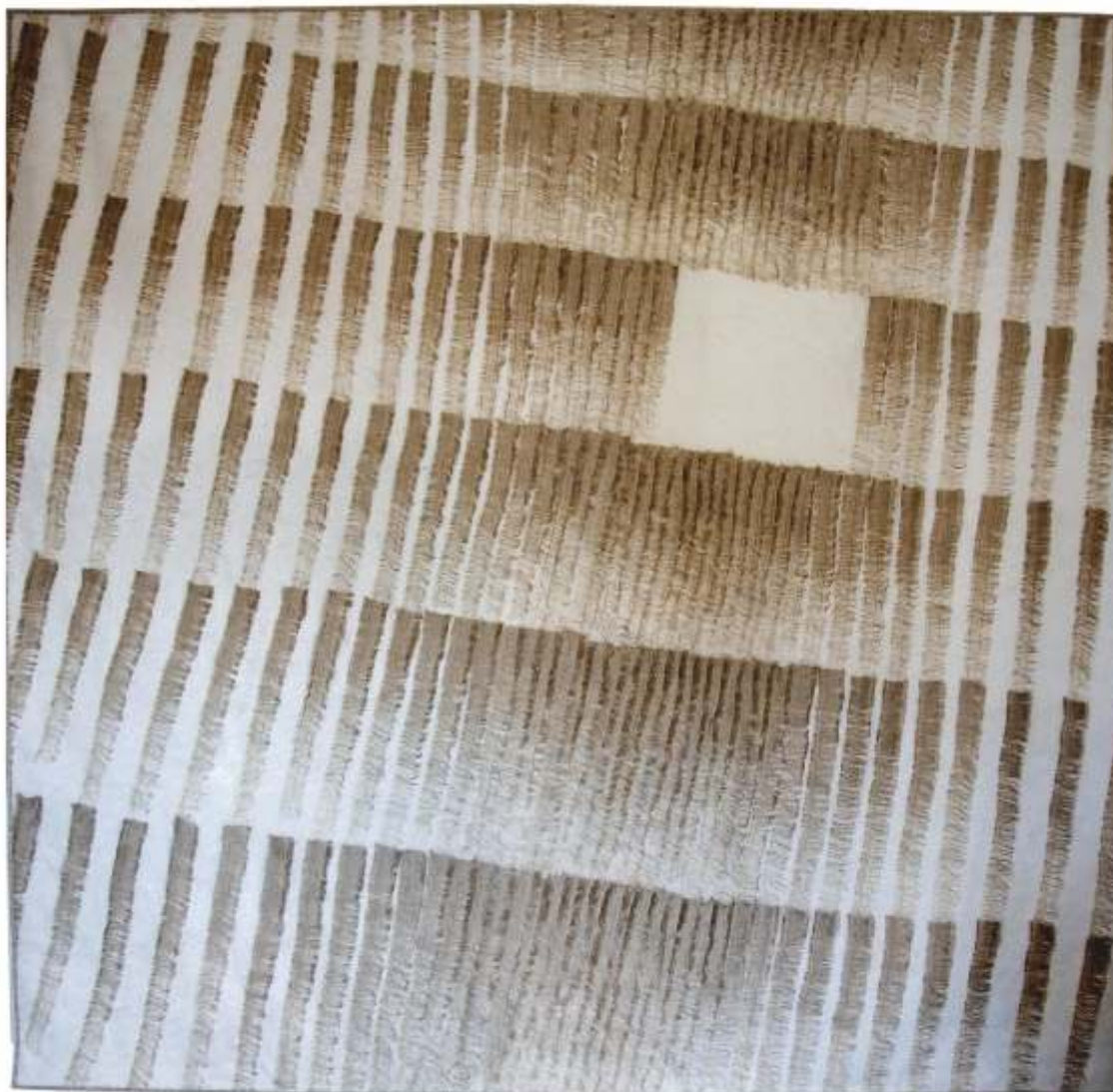
DOKUMENT DŁONIE, z cyklu Ręce, 2021, wym. 245 x 91 cm, tech. własny relief splotowy

Urodzona w Ostrawie w 1956. Mieszka w Ostravie (Czechy).
1975 - Dyplom Szkoły Rzemiosła Artystycznego w Ostrawie.
Członek Związku Artystów Plastyków UVU SVUT
oraz grupy „In Signum”. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
1978, 1988, 1994, 1998-2015, 2017, 2018, 2021, 2022

Eva
Damborská

Każde Warsztaty Twórcze były dla mnie wyjątkowe i miały kluczowy wpływ na mój rozwój artystyczny. Zajęcia były inspirujące dzięki Pani Profesor Ewie Poradowskiej-Werszler, jej ogromnej pasji i zaangażowaniu, która wprowadziła mnie w świat tkaniny artystycznej.

NOWA PRZESTRZEŃ, 2013, wym. 230 x 230 cm, tech. własna

Urodzona w Grodnie (Białoruś) w 1971. Mieszka w Warszawie
1995 - Dyplom Państwowej Akademii Tekstylnej
im. A.N. Kosigina w Moskwie.

Członek ZPAP i Białoruskiego Związku Projektantów.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

2018, 2019, 2021, 2022

Festiwal Sztuki Włókna – Kowary ma dla mnie wielkie znaczenie.
Dzięki niemu możliwe stało się otwarcie moich horyzontów,
pogłębienie wiedzy o twórcach sztuki włókna, technikach,
materiałach. Poznałam znakomitych artystów z Polski i innych krajów.

**Aleksandra
Giros**

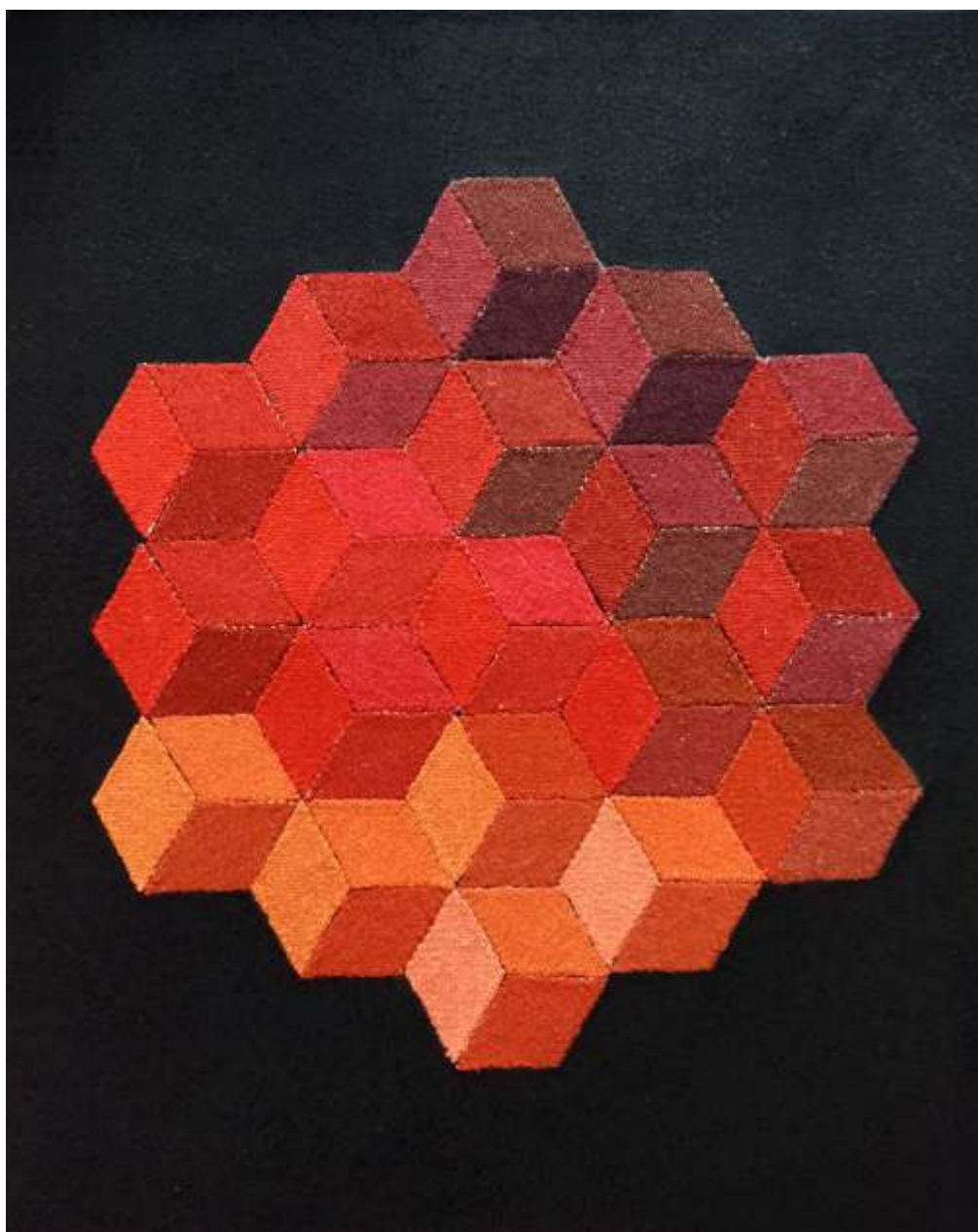
SKRZYDŁA, 2022, wym. 160 x 150, tech. filcowanie nuno, barwienie

Urodzona w Wieluniu w 1985. Mieszka w Działoszynie.
2010 - Dyplom Uniwersytet w Poznaniu, Wydział Pedagogiczno-
Artystyczny w Kaliszu. Nauczyciel uniwersytecki, dr.
Od 2020 członek ZPAP. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
2007-2017, 2019-2022

Agnieszka Godszling

Festiwal w Kowarach pozostawił znaczący ślad w mojej świadomości plastycznej. Był źródłem inspiracji tematycznych oraz nowych rozwiązań technologicznych w kreacji twórczej. Udział w nim rozszerzył moje horyzonty, pogłębił wiedzę i umiejętności.

POLSKA ZIEMIA, 2021, wym. 100 x 80 cm, tech. gobelinowa, aplikacja

Urodzona i mieszka w Ząbkowicach Śląskich od 1959.
2013 - Dyplom Wyższej Szkoły Humanistycznej we Wrocławiu.
Członek grupy tkackiej „Wątek”. Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

2015, 2020-2022

Pobyt w tak malowniczym miejscu z wyjątkowymi ludźmi,
otworzył przede mną nowe możliwości działań twórczych.
Bezpośrednie kontakty z wybitnymi artystami unikatowej tkaniny,
wspólne wystawy, warsztaty twórcze działały na mnie bardzo mobilizująco.

**Krystyna
Hendrychowska**

CZAS PANDEMII, 2022, wym. 162 x 100 cm, tech. gobelinowo-sumakowa

Urodzona w Stoczku Łukowskim w 1958.

Mieszka w Podkowie Leśnej.

2006 - Dyplom Europejskiej Akademii Sztuki w Warszawie.

Od 2006 członek ZPAP.

Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 2006-2008, 2015

Krystyna Jatkiewicz

Symposium w Kowarach jest szczególnym wydarzeniem – to jedyne miejsce w Polsce, gdzie spotykają się artyści sztuki włókna.

Praca twórcza, wystawy, wycieczki, niezwykle ciekawe wieczorne spotkania, to wszystko inspiruje i wpływa na nas i zostawia trwałe ślady.

MILUZA I, 2014, wym. 40 x 50 cm, tech. grafika komputerowa, druk na filcu

Urodzona w Warszawie w 1937. Mieszka w Warszawie.
1965 - Dyplom Pomaturalnej Szkoły Ekonomicznej.
Od 2001 członek ZPAP.
Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

2004, 2005, 2007-2015

Udział w kowarskich spotkaniach ma dla mojej twórczej pracy znaczenie niewymierne. Trudno wyrazić słowami wspaniały ich klimat. Bezpośredni kontakt z artystami sztuki włókna, przebywanie w twórczej i przyjacielskiej atmosferze pozwoliło mi na szersze spojrzenie na tę dziedzinę.

**Maria
Jełowicka**

DRZEWO ŻYCIA, 2011, wym. 60 x 60 cm, tech. własna

Urodzona w Warszawie w 1952. Mieszka w Warszawie.

2004 – studia licencjackie Akademia

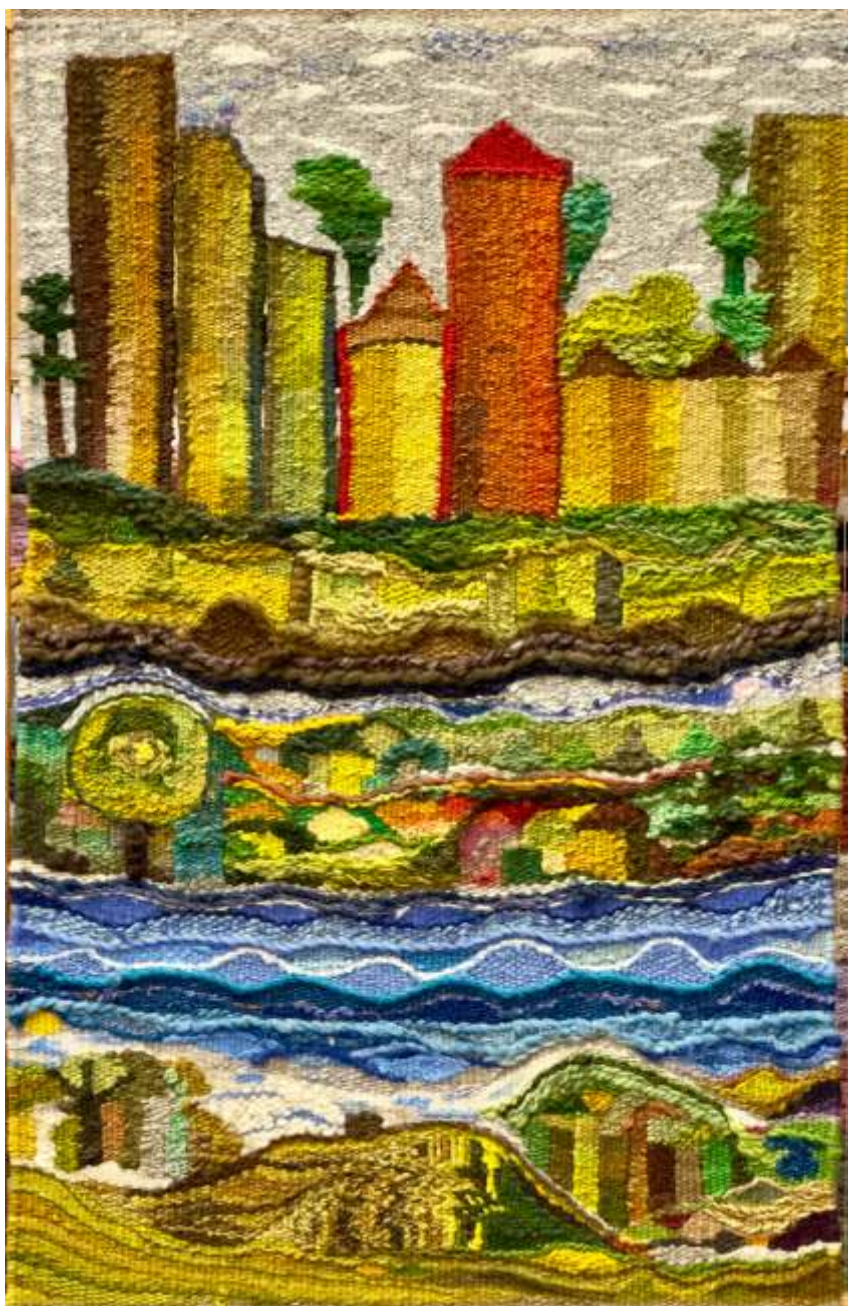
Sztuk Pięknych w Łodzi

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

2013 - 2016

**Ewa Irena
Kamińska**

Nawiązałam wspaniałe przyjaźnie i poznałam wybitne artystki tworzące w dziedzinie tkactwa, których prace są podziwiane i cenione na całym świecie. Czuję się wyróżniona, że mogłam uczestniczyć w tym twórczym projekcie.

WSPOMNIENIE KOWAR, 2019, wym. 94 x 60 cm, tech. gobelinowa

Urodzona w Grójcu w 1978. Mieszka w Grójcu.
2020 – Dyplom Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu,
2003 – Uniwersytetu Kardynała St. Wyszyńskiego w Warszawie,
Wydział Nauk Historycznych i Społecznych.
Od 2021 członek ZPAP. Zajmuje się malarstwem na tkaninach.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 2020 - 2022

Dzielenie się wiedzą oraz pomysłami. Były one niezwykle budujące, umocniły moją wiarę w siłę sztuki jako medium przekazu. Czuję ogromną wdzięczność za wszystkie rozmowy, warsztaty, spotkania... Za wspólną przygodę artystyczną.

**Agnieszka Cecylia
Kazała**

PODZIELENI-POŁĄCZENI, 2021, wym. 136 x 96 cm, tech. batikowa

Urodzona w Pólsierakowie w 1942. Mieszka we Wrocławiu.
1967 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych
we Wrocławiu. Od 1968 członek ZPAP.
Od 1972 członek grupy tkackiej „10 x TAK”. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
1974 - 1990, 2007, 2008, 2018-2022

**Zuzanna
Kociołek**

50 lat mojej pracy twórczej zamykają złotą klamrą Festiwalu Sztuki Włókna – Kowary. Byłam uczestniczką pierwszego pleneru i jestem uczestniczką pięćdziesiątego. Coroczne spotkania wyznaczają rytm pracy twórczej, którego efektem są wystawy.

HALNY-NOKTURN, 2008, wym. 130 x 120 cm, tech. tkacka, własna

Urodzona w Łodzi w 1964. Mieszka w Łodzi.
2000 - Dyplom Wyższej Szkoły Sztuki Stosowanej w Poznaniu,
Wydział Scenografii i Malarstwa.
Od 2012 członek ZPAP.
Zajmuje się malarstwem na tkaninach.
Uczestniczyła w WT Kowary w: 2017

Udział w festiwalu tkackim w Kowarach był dla mnie wyróżnieniem. Chłonełam wszystkie nowo poznane techniki, by później wykorzystać je do swoich działań twórczych. Owocuje to pogłębieniem więzi ze środowiskiem tkackim w Polsce, jak i na świecie, poszerzeniem własnych zainteresowań, nabyciem nowych umiejętności.

**Bożena
Kuzio
- Bilska**

KOWARY GL, 2017, wym. 160 x 144 cm, tech. batyst bawełniany malowany

Urodzona w Warszawie w 1966. Mieszka w Warszawie.
1992 - Dyplom Uniwersytetu Warszawskiego, Wydział biologii.
Członek ZPAP.
Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
2018, 2019, 2021, 2022.

**Katarzyna
Lis-Lachowicz**

Międzynarodowy festiwal w Kowarach to czas, na który czekam cały rok, bowiem interesują mnie różnorodne techniki tworzenia. Wymiana myśli i doświadczeń między artystami, uczestniczenie w wielu wernisażach, warsztaty, tkanie wspaniałą wełną kowarską, codzienny sympozjalny program – to czas intensywnego poznawania.

DRZEWA W KOWARACH ZAKWITŁY JESIENIĄ, 2020, wym. 53 x 75 cm, tech. własna

Urodzona w Warszawie w 1964. Mieszka w Warszawie.
1988 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.
Projektant i koordynator wystaw i festiwali.
Od 1988 członek ZPAP. Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

2006 - 2009, 2012 - 2016

Wyjazdy do Kowar stworzyły mi możliwość oderwania się od codzienności, zetknięcia z naturą. Przyniosły czas i warunki dla artystycznej autorefleksji. Festiwal Sztuki Włókna – Kowary to fenomen na skalę światową! Jestem bardzo szczęśliwa, że mogłam w nim uczestniczyć i poznać wybitnych artystów, czerpać od nich wiedzę na temat sztuki włókna.

**Joanna
Lohn
-Zajac**

PRZYCHODZIMY-ODCHODZIMY - z cyklu Znaki czasu, 2015, wym. 100 x 160 cm, tech. gobelinowa

Urodzona w Gdańsku w 1956. Mieszka w Gdańsku.
1981 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych
w Gdańsku. Członek Stowarzyszenia Promocji Artystów Wybrzeża
ERA-ART. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
1996-2004, 2013-2016, 2020, 2021

**Ewa
Łukiewska**

Kowarski festiwal rozwija i wzbogaca poprzez praktyczne działania twórcze (warsztaty). Liczba wystaw różnych artystów sztuki włókna jest imponująca. Najcenniejsza wartość tych spotkań to ludzie – artyści, których można tam poznać. Znajomości, przyjaźnie, podziw, szacunek.

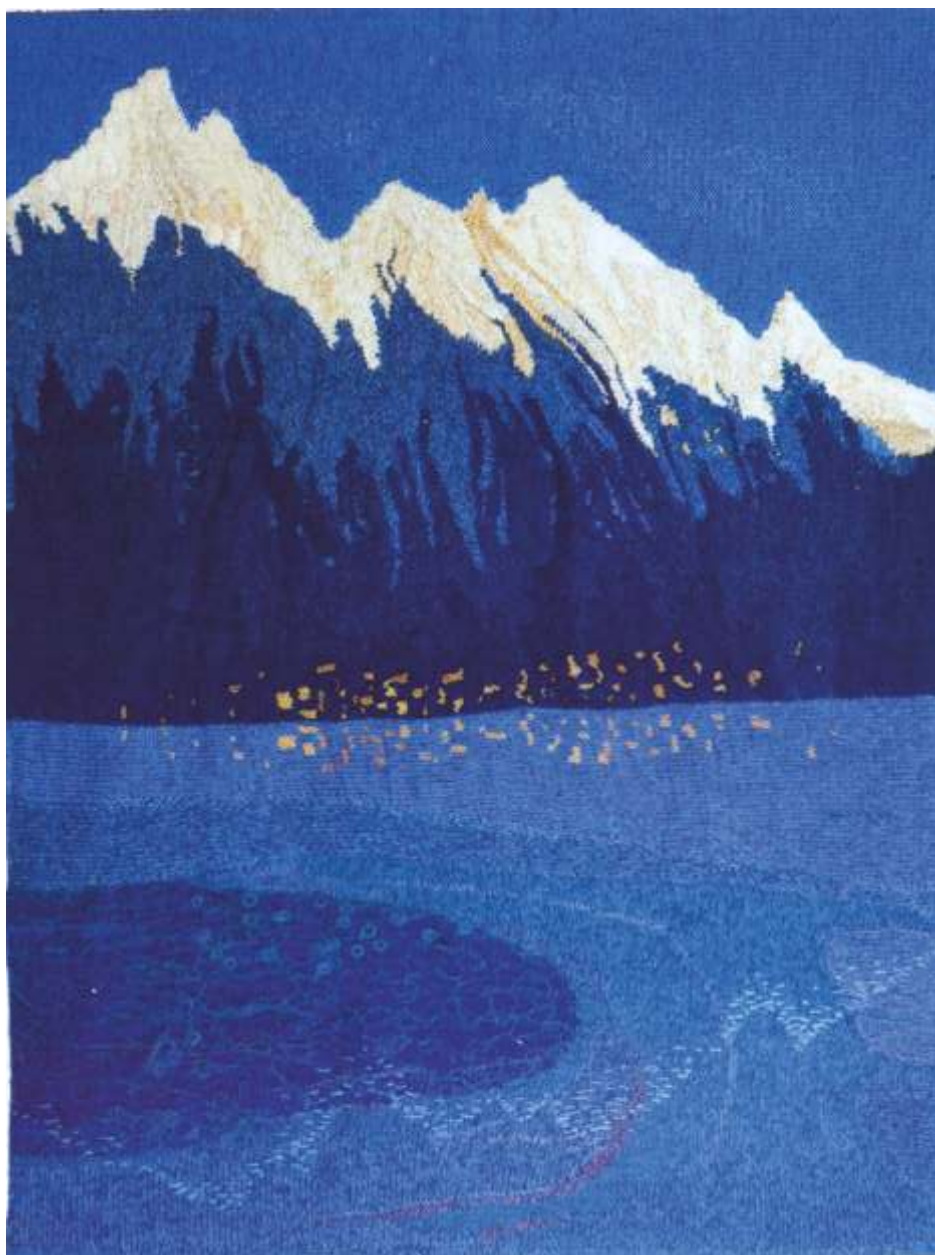
WEHIKUŁ CZASU, 2016, wym. 190 x 100 cm, tech. mieszana

Urodzona w Brzeszczach w 1942. Mieszka w Oświęcimiu.
1968 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych
w Łodzi.
W latach 1968-1981 członek ZPAP.
Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 1996 - 2017

Dla mojej twórczości zawsze bardzo inspirujący jest kontakt z kowarskim pejzażem, tak odmiennym od beskidzkiego, który mnie otacza. Inspirujące są też wycieczki organizowane podczas festiwalu.

**Barbara
Nachajska
-Brożek**

BYŁO JEST I BĘDZIE, 2010, wym. 137 x 180 x 137 cm, tech. własna, dzianina

Urodzona w Warszawie w 1952. Mieszka w Warszawie.
1980 - Zaoczne Studium Kultury. 2003 - Studium Pedagogiczne
ASP w Warszawie. Nauczyciel w Szkole Zawodowej w Łaskach.

Od 1992 członek ZPAP. Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

1983, 1987, 1988, 1993 - 1999, 2001-2005, 2013, 2015-2022.

**Joanna
Owidzka**

Festiwal to dla mnie stały, najważniejszy punkt odniesienia dla mojej pracy tkackiej. Przebiega ona od szkiców i grafik powstających podczas pleneru aż do realizacji tkaniny na wystawę poplenerową. Żadna grupa artystów nie korzystała z tak bogatej oferty i przywilejów, jakie otrzymują uczestnicy Festiwalu, co owocuje wzrostem ich pozycji w świecie sztuki.

WODOGRZMOTY MICKIEWICZA, 2021, wym. 72 x 102 cm, tech. gobelin, osnowa pionowa

Urodzona we Wrocławiu w 1990. Mieszka we Wrocławiu.
2014 - Dyplom Uniwersytetu Wrocławskiego na kierunku Etnologia,
2019 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu
na kierunku Dyscypliny Plastyczne w Architekturze.
Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 2019 - 2021

Festiwal ukazał mi różnorodne możliwości tworzenia, wzmocnił indywidualność i odwagę w wyrażaniu siebie oraz rozwinął umiejętności i wrażliwość. Również poznawanie nowych technik miało dla mnie ogromne znaczenie.

**Katarzyna
Pajorska**

MATCZYNA, 2021, wym. 68 x 56 cm, tech. klasyczna, lniana osnowa, wełna kowarska

Urodzona w Toruniu w 1952. Mieszka w Warszawie.
1977 - Dyplom Politechniki Warszawskiej,
Wydział Architektury. mgr inż. architekt.
Członek SARP, ZPAP. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
2018, 2019, 2021, 2022.

Joanna
Pasynkiewicz

Mnóstwo wystaw, które mogłam obejrzeć w jego trakcie, rozmowy z twórcami, dyskusje kulturalne – były inspiracją i lekcją pokory. W rezultacie doprowadziły do rozwinięcia mojej techniki i postrzegania procesu tworzenia tkaniny.

PRZYPLÝW, 2022, wym. 135 x 115 cm, tech. gobelin

Urodzona w Warszawie w 1942. Mieszka we Wrocławiu.
1967 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych
we Wrocławiu. Profesor zwyczajny sztuk plastycznych.
Od 1968 członek ZPAP, Członek Grupy Tkackiej „10 x TAK”
Kurator generalny FSW WT Kowary od 1974. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 1974 - 2022

**Ewa Maria
Poradowska
-Werszler**

Jubileusze są dla mnie tylko przystankami w artystycznej peregrynacji. Mijające półwiecze festiwalu pokazuje, że dokonane zostało znacznie więcej niż początkowo przewidywano. Myślę o wspólnocie artystów, bez których nie powstałaby architektura całokształtu tego przedsięwzięcia. W rocznicę jego narodzin chcę podzielić się sukcesem, że kowarskie wieloaspektowe działania wpisały się w sferę sztuki elitarniej, a długowieczność Festiwalu Sztuki Włókna jest uznana za ewenement w polskiej i światowej sztuce.

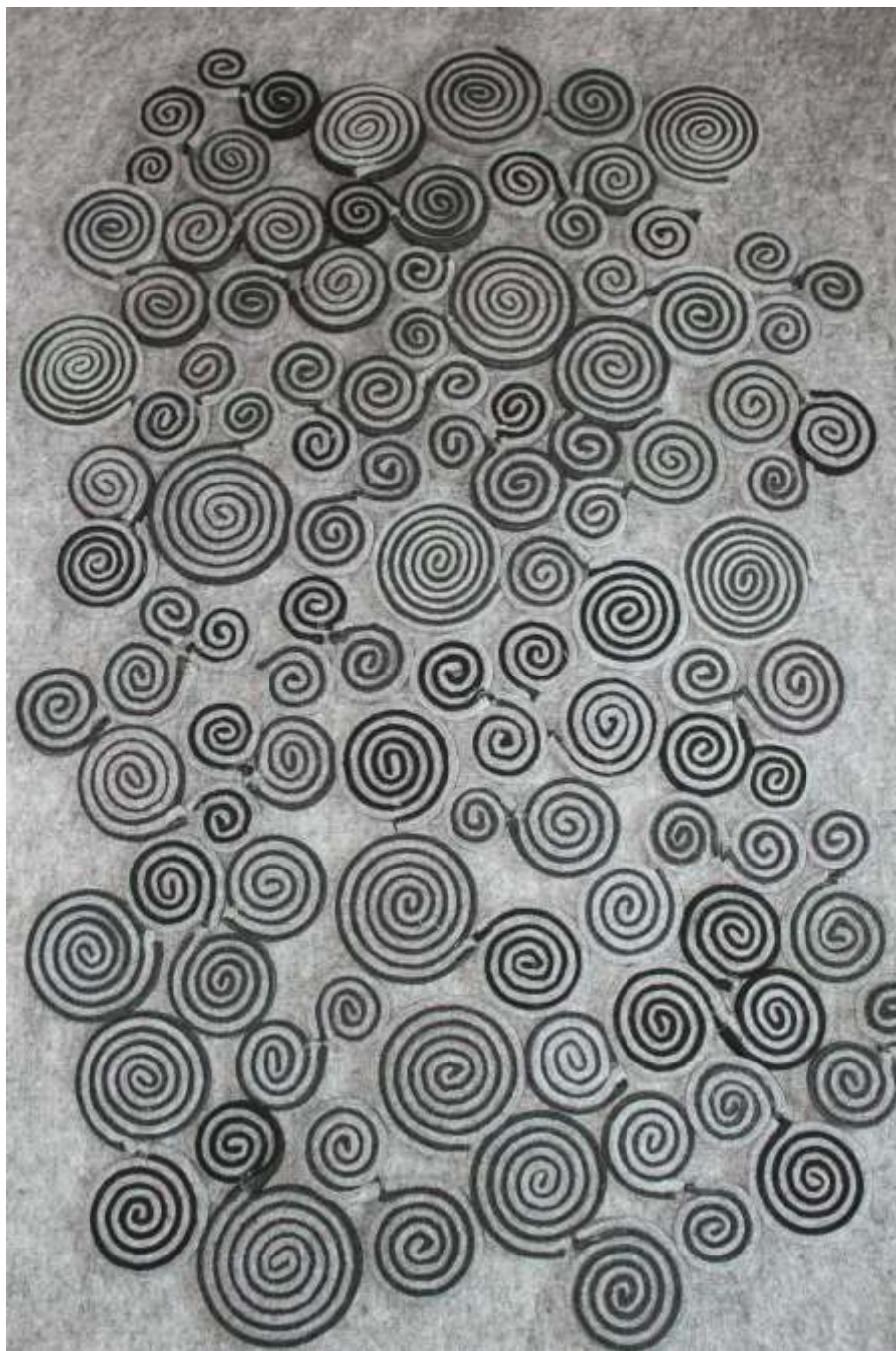
POLSKA - OJCZYSTA KRAINA, 2021, wym. 175 x 90 cm, tech. folownicza, obrazowanie runem owczym

Urodzona we Wrocławiu w 1972. Mieszka we Wrocławiu.
1999 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.
Od 2003 członek ZPAP.
Zajmuje się sztuką włókna.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
1999 - 2022

Honorata Rębisz-Werszler

Sympozja są dla mnie czasem, w którym mogę się poświęcić wyłącznie sztuce. Miejsce gór i lasów jest pełne bogactwa energetyzującej mocy, tak bliskiej mojej wrażliwości plastycznej.

OBIEKT 2, 2015, wym. 120 x 80 cm, tech. filc techniczny, klejony

Urodzona w Krynicy Zdrój w 1952. Mieszka w Naven (Kanada).

1992 – Dyplom School of Art w Montreal.

Członek Canadia tapestry.

Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

2018, 2019

**Krystyna
Sadej**

Mój pobyt na Festiwalu był ogromnym przywilejem, szansą poznania wspaniałych artystów z Polski i Europy. Wypełniał go bogaty program składający się z wystaw, wernisaży oraz różnorodnych warsztatów, spotkań i prezentacji, które przybliżyły mi interesujące działania twórcze. Ten festiwal budzi respekt i zachwyt na całym świecie, również w Kanadzie.

REFLEKSJE NAD JEDLICĄ, 2019, wym. 180 x 100 cm, tech. płótno, diagonal

Urodzona w Glinianach w 1952. Mieszka we Lwowie (Ukraina).
1974 - Dyplom Lwowskiego Państwowego Instytutu Sztuki
Stosowanej i Dekoracyjnej. Nauczyciel akademicki, prof. ASP.
Od 1986 członek Związku Artystów Ukrainy.
Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 2008, 2012-2015

Zenovia Shulha

Wybitna polska artystka Ewa Maria Poradowska-Werszler, tworząc przed pięćdziesięcioma laty unikalny projekt tkackiego pleneru, nie tylko zgromadziła wokół siebie grono najwybitniejszych współczesnych artystów tkaczy z niemal całego świata. Jest ona także ambasadorem Polski w dziedzinie kultury.

GWIAZDY, 2021, wym. 220 x 150 cm, tech. splot skośny

Urodzona we Lwowie w 1972. Mieszka w Warszawie.
1996 - Dyplom w Pracowni Ubioru. 2007 - studia doktoranckie
Historia i Teorii Szuki w Narodowej Akademii Sztuki we Lwowie
Od 2014 członek ZPAP.
Zajmuje się malarstwem na tkaninie.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach: 2021, 2022

O kowarskim festiwalu słyszałam wiele lat temu od koleżanek z Katedry Tkaniny Artystycznej ASP we Lwowie. Już wtedy marzyłam o udziale w tym wydarzeniu. Chciałam osobiście poznać twórców sztuki włókna. Te marzenia udało się spełnić, a nawet zaprezentować własny dorobek.

**Nadiya
Sobolewska**

KATHEDRALL, 2022, wym. 159 x 100 cm, tech. wycinanka na fizelinie, malarstwo

Urodzona w Tranowie w 1947. Mieszka w Tarnowie.
1972 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych
we Wrocławiu.

Od 1972 członek ZPAP. Zajmuje się tkaniną.

Uczestniczyła w WT Kowary w latach:

1994 - 1999, 2001 - 2013, 2015-2020

**Teresa
Szuszkiewicz
-Spryszak**

Wielokrotny udział w tkackich spotkaniach w Kowarach sprawił, że zintensyfikowały się moje działania twórcze. Umożliwił mi uczestnictwo w licznych wystawach zbiorowych i indywidualnych, co pogłębiło mój rozwój artystyczny.

JESIENNE KLIMATY, 2020, wym. 110 x 35 cm, tech. własna

Urodzona w Warszawie w 1976. Mieszka w Warszawie.
2003 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
2004 - Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.
Członek ZPAP.
Zajmuje się sztuką włókna
Uczestniczyła w WT Kowary w 2021

Festiwal w Kowarach to dla mnie okazja do międzypokoleniowej wymiany twórczych doświadczeń. Udział w nim, a także w licznych wystawach towarzyszących, umożliwił mi nawiązanie kontaktów nie tylko zawodowych, ale też głębszych relacji środowiskowych.

**Katarzyna
Szymańska**

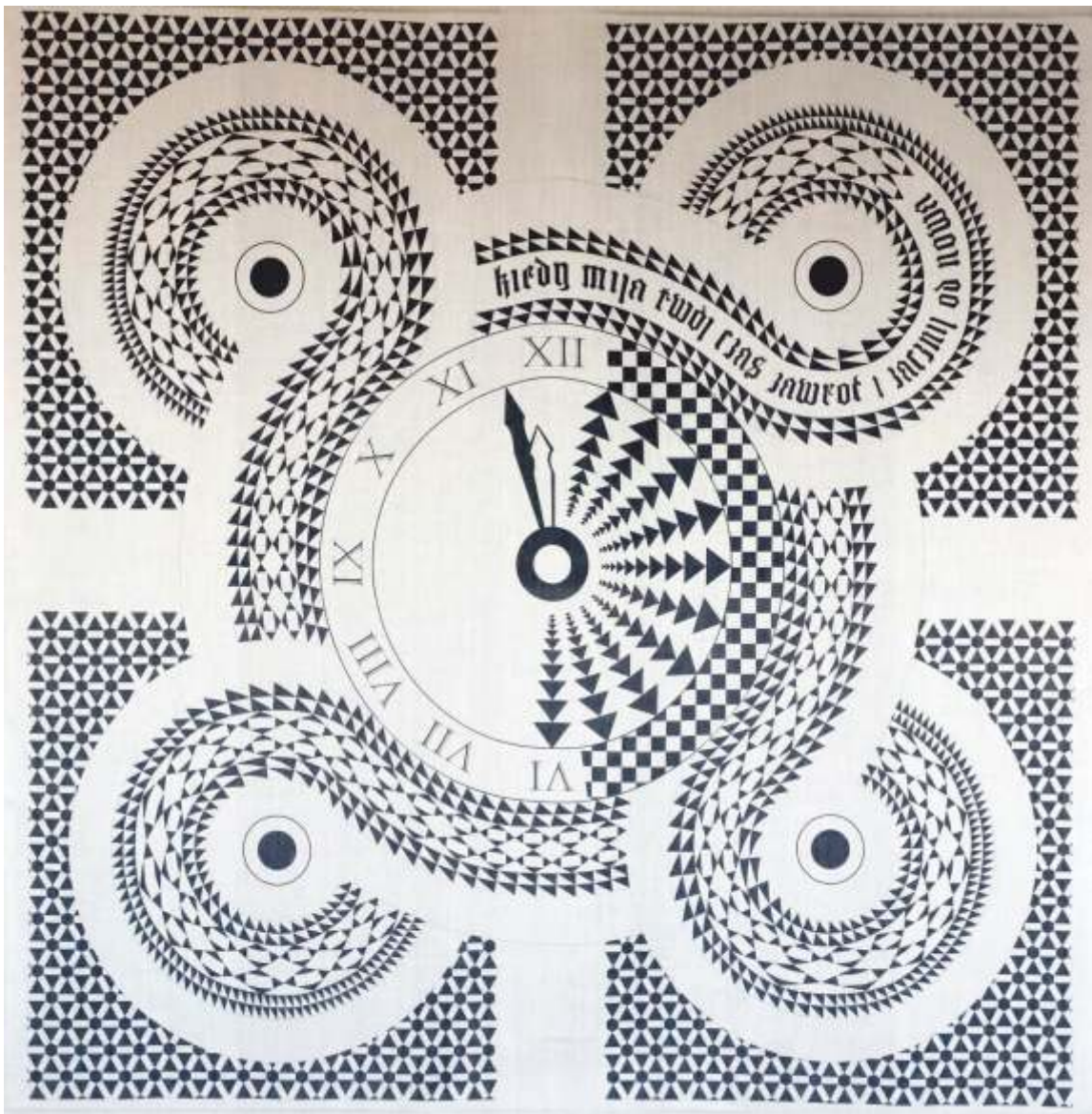
LUSTRA PRZEMIJANIA, 2022, wym. 150 x 150 cm, tech. dzianina

Urodzona w Kaliszu w 1962. Mieszka w Kaliszu.
1986 - Dyplom Instytutu Wychowania Plastycznego w Częstochowie.
Nauczyciel uniwersytecki, dr.
Członek ZPAP.
Zajmuje się sztuką włókna, malarstwem i grafiką.
Uczestniczyła w WT Kowary w latach:
2012 - 2019, 2021, 2022

Jolanta Wdowczyk

Wciąż szukam niestandardowych aspektów tkaniny. Często rezygnuję z tradycyjnych technik na rzecz obrazu drukowanego na lnieniu, gdzie punktem wyjścia jest batik na gorąco lub grafika. Wieloletnia obecność w Kowarach przyniosła mi też możliwość poznania wielu ciekawych artystów sztuki włókna. Festiwal rozwija i inspiruje.

KIEDY MIJA TWÓJ CZAS , 2016, wym. 170 x 170 cm, tech. digital print na lnieniu

Urodzony we Wrocławiu w 1968. Mieszka we Wrocławiu.
1993 - Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu.
Adiunkt na Uniwersytecie Wrocławskim, dr.
Kurator wystaw Galerii Pod Plafonem w DBP Wrocław.
Od 1993 członek ZPAP.
Zajmuje się sztuką włókna, malarstwem, rysunkiem i grafiką.
Uczestniczył w WT Kowary w latach: (1993 - 2004) 2005 - 2022

**Rafał
Werszler**

Z WT-Kowary związany jestem praktycznie od zawsze. Od 1994 roku realizuję publikacje festiwalowe (filmy, druki, katalogi), a od 2005 roku biorę udział w wystawach i uczestniczę artystycznie w plenerach. Spotkania warsztatowe mają duży wpływ na rozwój mojej twórczości.

MIĘDZY CISZĄ A SŁOWEM, 2018, wym. 100 x 100 x 15 cm, tech. wyplatanie, papierem ofsetowym

Urodzony we Wrocławiu w 1969. Mieszka we Wrocławiu.

2004 - Dyplom Uniwersytetu Wrocławskiego.

Od 2016 członek ZPAP.

Zajmuje się sztuką włókna, malarstwem, rysunkiem i grafiką.

Uczestniczył w WT Kowary w latach:

2017, 2018, 2020 - 2022

Robert Wieczorek

Festiwal Sztuki Włókna był dla mnie miejscem poznania i poszerzenia wiadomości na temat sztuki włókna, nowych trendów i nowych technik wykorzystywanych w tkaninie. Ważna jest dla mnie wymiana myśli na temat tkaniny, jak i kierunków, w których zmierza współczesne na nią spojrzenie.

POJEDNANIE, 2020, wym. 100 x 90 cm, tech. mieszana

Urodzona w Radomiu w 1964. Mieszka w Radomiu.
1990 - Dyplom PWSSP w Łodzi. 2007 - habilitacja ASP w Warszawie.
Od 1996 nauczyciel akademicki UTH w Radomiu.
na Wydziale Sztuki.
Członek ZPAP. Zajmuje się tkaniną.
Uczestniczyła w WT Kowary w 2016

Uczestnictwo w kowarskich spotkaniach wokół sztuki włókna umocniło mnie w przekonaniu o nieprzemijającej wartości, która tkwi w tradycyjnym medium tkackim, jakie stanowi wełna kowarska. Ekspresja materii i autorskie działania splotowe na osnowie to ważny i aktualny konkret w świecie sztuki.

**Hanna
Wojdała-
Markowska**

W DRODZE I, 2016, wym. 84 x 60 cm, tech. łączona, płótna, druk offsetowy, nałożenie, szycie

Kalendarium WT KOWARY 2013-2023

Jest to kontynuacja „Kroniki Wydarzeń 1974-2013” opublikowanej w jubileuszowej książce Ewy Marii Poradowskiej-Werszler „XL lat sztuki włókna w Kowarach. Dolny Śląsk 1974-2023”. Wrocław 2013.

Projekt i redakcja katalogów, filmów i materiałów festiwalowych za lata 1996-2023: Rafał Werszler

2013

XL Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2013”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy Przedwiośnie, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 9 - 22 września 2013.

Temat: Kowarskie emocje

Uczestnicy: Barbara Basiewicz, Aleksandra Bibrowicz-Sikorska, Sofiya Burak (Ukraina), Bożenna Burgielska, Bartosz Burgielski, Maria Teresa Chojnacka, Eva Damborská (Czechy), Agnieszka Godszling, Hanns Herpich (Niemcy), Maria Jełowicka, Paulina Juszkiewicz-Klimowa, Ewa Kamińska, Volodymir Klimov, Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb, Monika Lindner (Niemcy), Joanna Lohn-Zajac, Ewa Łukiewska, Barbara Nachajski-Brożek, Joanna Owidzka, Ewa Elżbieta Piss, Ewa Maria Poradowska-Werszler, Honorata Rębisz-Werszler, Zenovia Shulha (Ukraina), Teresa Szuszkiewicz-Spryszak, Marta Tokar (Ukraina), Aydin Ugurlu (Turcja), Servet Senem Ugurlu (Turcja), Jolanta Wdowczyk, Rafał Werszler, Sofiya Zaychenko (Ukraina).

Goście:

Marcin Oko, dyrektor Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Małgorzata Wróblewska Markiewicz. Kierownik Działu Tkaniny Artystycznej CMW w Łodzi.

Wystawy i wydarzenia towarzyszące:

- „V wieków Miasta Kowary. XL Lat Warsztatów Twórczych w Kowarach”, Miejski Ośrodek Kultury w Kowarach. 15 - 22 IX 2013.
- Maria Teresa Chojnacka „Dokument”, Galeria „Cudzystów” Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, Warszawa. 5 IX - 15 X 2013.
- Monika Lindner „Od błękitu do czerwieni”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 9.IX - 15.X.2013.
- Honorata Rębisz-Werszler „Dni tygodnia”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 11-21 IX.2013.
- Rafał Werszler „XL – duży format”, Dom Tradycji Miasta Kowary, 11-21 IX.2013.
- Bożenna Burgielska „Harmonia przestrzeni”, Galeria Centrum, Kamienna Góra, 14.IX - 30.X.2013.

- Ewa Maria Poradowska-Werszler, „Harmonia struktur i splotów”, Galeria Centrum, Kamienna Góra, 14.IX - 30.X.2013.
- Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb „Gobelin i emocje”, Dom Carla i Gerharta Hauptmannów, Szklarska Poręba. 16.IX - 15.X.2013.
- Barbara Basiewicz „Tkanina unikatowa. Pejzaże i notatki tkackie”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 16.IX- 15.X.2013.
- Wystawa zbiorowa „R- OBO”, Galeria „Przedwiośnie”, Kowary. 20-22 IX.2013.

- 39 Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „U podnóża gór” (2013). Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 14.IX - 30.X.2013.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Barbara Skoczylas.

Uczestnicy wystawy: Basiewicz Barbara, Agata Buchalik-Drzyzga, Małgorzata Buczek-Śledzińska, Teodozja Bujnowska-Niedzielska, Sofiya Burak (Ukraina), Bożenna Burgielska, Bartosz Burgielski, Maria Teresa Chojnacka, Eva Damborská (Czechy), Agnieszka Godszling, Hanns Herpich (Niemcy), Maria Jełowicka, Anna Jesinowicz-Nguyen, Paulina Juskiewicz-Klimowa, Volodymir Klimov, Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb, Monika Lindner (Niemcy), Joanna Lohn-Zajac, Ewa Łukiewska, Barbara Nachajska-Brożek, Joanna Owidzka, Ewa Elżbieta Piss, Ewa Maria Poradowska-Werszler, Honorata Rębisz-Werszler, Zenovia Shulha (Ukraina), Teresa Szuszkiewicz-Sprysak, Marta Tokar (Ukraina), Aydin Ugurlu (Turcja), Servet Senem Ugurlu (Turcja), Jolanta Wdowczyk, Rafał Werszler, Sofiya Zaychenko (Ukraina).

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz*:

I Nagroda: Eva Damborská (Czechy). II Nagroda: Hanns Herpich (Niemcy). III Nagroda: Agnieszka Godszling. Wyróżnienia: Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb, Sofiya Zaychenko (Ukraina).

Nagrody Uczestników Sympozjum: I Nagroda: Sofiya Burak (Ukraina). II Nagroda: Eva Damborská (Czechy). III Nagroda: Rafał Werszler, Barbara Nachajska-Brożek.

2014

XLI Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2014”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy Przedwiośnie, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22
Czas trwania: 8 - 21 września 2014.

Temat: Tradycje tkackie w zwierciadle sztuki.

Uczestnicy: Basiewicz Barbara, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burak Sofiya, Burgielski Bartosz, Burgielska Bożena, Chojnacka Maria Teresa, Godszling Agnieszka, Jełowicka Maria, Juskiewicz-Klimova Paulina, Kamińska Ewa Irena, Klimov Volodymyr, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lohn-Zajac Joanna, Łętowska Kazimiera, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Piss Ewa Elżbieta, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Shulha Zenovia, Stępak Jędrzej, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Zaychenko Sofiya.

Goście: Wróblewska Markiewicz Małgorzata, Sak Dorota, Werszler Krzysztof, Werszler Artur, Makaś Marcin, Zaychenko Oleksander, Elżbieta Zakrzewska, Godszling Tomasz.

Wstawy i wydarzenia towarzyszące:

- Joanna Lohn-Zajac „Pamiętnik tkacki”, Galeria Cudzystów, Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich, Warszawa. 5.IX - 3.X.2014.
- Sofiya Zaychenko „Opowieści o chmurach”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 8.IX - 15.X.2014.
- Ewa Irena Kamińska „Miniatury, forma i struktura”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 10 - 21.IX.2014.
- Ewa Maria Poradowska-Werszler „Obrazy folowane, pastele”, Galeria Centrum Integracji i Tradycji Miasta, Urząd Miejski Kowary. 10 - 21.IX.2014.
- Sofiya Burak „Malarstwo włóknem”, Galeria Centrum, Kamienna Góra. 13.IX - 30.X.2014.
- Ewa Łukiewska „Konfluencja”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 18.IX - 15.X.2014.
- Barbara Nachajska-Brożek „Meandry”, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra. 18.IX - 15.X.2014.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 19 - 21 .IX.2014.

* Od 1991 roku podczas corocznej Międzynarodowej Wystawy Sztuki Włókna przyznawana jest honorowa bezpłatna nagroda im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz. Artystka zmarła przedwcześnie, właśnie w 1991 roku. Należała do grupy tkackiej „10 x Tak” oraz uczestniczyła w plenerach kowarskich.

- „40 lat Sztuki Włókna w Kowarach i na Dolnym Śląsku”, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra.

18.IX - 30.X.2014. Dyrektor Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze: Gabriela Zawila.

Uczestnicy wystawy: Basiewicz Barbara (Warszawa), Białowska Maria (Wrocław), Bibrowicz Aleksandra (Gdynia), Buczek – Ślodzińska Małgorzata (Kraków), Burak Sofiya (Lwów, Ukraina), Burgielska Bożena (Kowary), Burgielski Bartosz (Kowary), Chojnacka Maria Teresa (Warszawa), Chotnicka-Świat Dagmara (Wrocław), Damborska Eva (Ostrava, Czechy), Dyrda-Kortyka Krystyna (Wrocław), Godzling Agnieszka (Działoszyn), Herpich Hanns (Norymberga, Niemcy), Jatkiewicz Krystyna (Podkowa Leśna), Jaworska-Thomas Danuta (Warszawa), Jełowicka Maria (Warszawa), Jesinowicz-Nguyen Anna (Wrocław), Juskiewicz-Klimowa Paulina (Wrocław), Klimov Volodymyr (Wrocław), Lindner Monika (Kirchheim, Niemcy), Lohn-Zajac Joanna (Warszawa), Leśkiewicz Jadwiga (Wrocław), Łukasiewicz Zygmunt (Łódź), Łukiewska Ewa (Gdańsk), Nachajska-Brożek Barbara (Bielsko- Biała), Owidzka Joanna (Warszawa), Piss Ewa Elżbieta (Wrocław), Poradowska-Werszler Ewa Maria (Wrocław), Rębisz-Werszler Honorata (Wrocław), Shulha Zenovia (Lwów, Ukraina), Szuszkiewicz-Spryszak Teresa (Janowice), Taranek Dorota (Łódź), Tokar Marta (Lwów, Ukraina), Ugurlu Audin (Istambul, Turcja), Ugurlu Servet Senem (Istambul, Turcja), Wdowczyk Jolanta (Kalisz), Werszler Rafał (Wrocław), Zaychenko Sofiya (Lwów, Ukraina).

Wystawa w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze, WT Kowary 2014

- 40 Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Kowarskie emocje” (2013).

Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 13.IX - 30.XI.2014.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Barbara Skoczylas-Stadnik.

Uczestnicy wystawy: Basiewicz Barbara, Bibrowicz Aleksandra, Bujnowska-Niedzielska Teodozja, Burak Sofiya, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Eva, Godzling Agnieszka, Jełowicka Maria, Juskiewicz-Klimowa Paulina, Kamińska Ewa Irena, Klimov Wolodymyr, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Owidzka Joanna, Piss Ewa Elżbieta, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Shulha Zenovia, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Tokar Marta, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Zaychenko Sofiya.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz*:

I Nagroda: Sofiya Zaychenko za pracę „Przeplatanka dróg”. II Nagroda: Teodozja Bujnowska-Niedzielska za pracę „Jesień, niebieskie ptaki odlatują”. III Nagroda: Barbara Nachajska-Bożek za pracę „Przypomnienie”. Wyróżnienia: Aleksandra Bibrowicz-Sikorska, za pracę „Światło na wodzie”. Sofija Burak za pracę „Taneczny sen”. Honorata Rębisz-Werszler za pracę „Droga I”. Ewa Piss za pracę „Tatry Zachodnie”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb za pracę bez tytułu.

Nagroda uczestników WT- Kowary: Ewa Łukiewska, Barbara Nachajska-Brożek, Teresa Szuszkiewicz-Spryszak.

WT Kowary 2014

2015

XLII Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2015”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy Przedwiośnie, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 14 - 27 września 2015.

Temat: Bezgraniczność przestrzeni i czasu.

Uczestnicy: Arska-Perepiły Krystyna, Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Eva, Godszling Agnieszka, Hendrykowska Krystyna, Jatkiewicz Krystyna, Jełowicka Maria, Kamińska Ewa Irena, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Nachajska- Brożek Barbara, Owidzka Joanna, Piss Ewa Elżbieta, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Shulha Zenovia, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Werszler Rafał.

Goście: Wróblewska Markiewicz Małgorzata, Makaś Marcin, Jakubów Jerzy, Motylski Janusz, Zawila Gabriela, Martina M., (Dom pod Javorem, Turnov, Czechy), Godszling Tomasz.

Wstawy i uroczystości towarzyszące:

- Krystyna Jatkiewicz „Ona”, Galeria Cudysłów, Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich, Warszawa. 5.IX - 3.X.2015.
- Ewa Łukiewska „Persona”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 14.IX.-19.X.2015.
- Bartosz Burgielski „Natura”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 16.IX - 15.XI.2015.
- Rafał Werszler „Oblicza”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 14.IX - 30.X.2015.
- Zenovia Shulha „Karpackie wrażenia”, Galeria Centrum, Kamienna Góra. 19.IX - 30.X.2015.
- Agnieszka Godszling „Ślady natury”, Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 19.IX - 30.XI.2015.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 26 - 27.IX.2015.
- „Odsłonięcie Tablicy im. Wandy Bibrowicz”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 18.IX 2015.

- 41. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Tradycje tkackie w zwierciadle sztuki” (2014). Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 19.IX - 30.XI.2015.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Barbara Skoczylas.

Uczestnicy wystawy: Basiewicz Barbara, Bibrowicz-Sikorska Aleksandra, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burak Sofiya, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Godszling Agnieszka, Jatkiewicz Krystyna, Jełowicka Maria, Kamińska Ewa Irena, Lohn-Zajac Joanna, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Łętowska Kazimiera, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Shulha Zenovia, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Maria Teresa Chojnacka za pracę „Dwustronna”. II Nagroda: Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb za pracę bez tytułu „Rozsterki”. III Nagroda: Krystyna Jatkiewicz za pracę „Miluza 1”.

Wyróżnienia: Joanna Lohn-Zajac za pracę „Lśnienie”. Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Obłok świetlny”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Maria Teresa Chojnacka za pracę „Dwustronna”.

Nagroda uczestników WT- Kowary: Ewa Łukiewska za pracę „Być albo nie być”.

WT Kowary 2015

2016

XLIII Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2016”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy Przedwiośnie, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 12-25 września 2016.

Temat: Genus loci.

Uczestnicy: Arska-Perepłyś Krystyna, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Godszling Agnieszka, Godszling Tomasz, Kamińska Ewa Irena, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Nowaczyk Karolina, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Rybak Adriana (Ukraina), Rynarzewska Małgorzata, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wojdała-Markowska Hanna, Wrońska Dorota, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Goście: Makaś Marcin, Werszler Artur, Zawila Gabriela.

Wstawy towarzyszące:

- Barbara Basiewicz „Szkice, projekty, tkaniny”, Galeria Cudysłów, Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich, Warszawa. 8.IX - 6.X.2016.
- Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb „Dialog z gobelinem”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 12.IX - 23.X.2016.
- Joanna Lohn-Zajac „Kowarskie sploty”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 14.IX - 23.IX.2016.
- Ewa Maria Poradowska-Werszler „Struktury materii”, Kawiarnia - Galeria Lotos. Kamienna Góra. 17.IX - 30.IX.2016.
- Krystyna Arska-Perepłyś „Malarstwo na jedwabiu”, Galeria Centrum, Kamienna Góra. 17.IX - 30.X.2016.
- Maria Teresa Chojnacka „Własny relief splotowy”, Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 17.IX - 30.XI.2016.
- Ewa Poradowska-Werszler „Ewokacja”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 19.IX - 15.X.2016.
- Anna Jesinowicz-Nguyen „Artysta jest tkaczem - Tkacz jest artystą (cytat z W.B)”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 23-19.IX - 30.XI.2016.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 22-25 IX 2016.
- 42. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Bezgraniczność przestrzeni i czasu” (2015). Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 17.IX - 30.XI.2016.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Barbara Skoczylas.

Uczestnicy wystawy: Arska-Perepłyś Krystyna, Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Eva, Godszling Agnieszka, Hendrychowska Krystyna, Jatkiewicz Krystyna, Jełowicka Maria, Kamińska Ewa Irena, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wojdała-Markowska Hanna.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Posłaniec czasu”. II Nagroda: Jolanta Wdowczyk za pracę „Kiedy mija twój czas”. III Nagroda: Rafał Werszler za pracę „Kokon, bezgraniczność przestrzeni i czasu”.

Wyróżnienia: Bartosz Burgielski za pracę „Cztery pory roku”. Barbara Basiewicz za pracę „Dywan Kowarski”. Jagoda Leśkiewicz-Zgieb za pracę „Jaskinia Niedźwiedzia”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Teresa Szuszkiewicz-Spryszak za pracę „Kosmiczny niepokój”.

Nagroda uczestników WT- Kowary: Ewa Łukiewska, Joanna Owidzka, Honorata Rębisz-Werszler.

WT Kowary 2016

2017

XLIV Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2017”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy Przedwiośnie, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 11 - 24 września 2017.

Temat : Piękno Kowar w odbłasku duszy.

Uczestnicy: Arska-Perepiły Krystyna, Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria-Teresa, Damborska Ewa, Godzling Agnieszka, Godzling Tomasz, Ilaszczuk Agnieszka, Ivaniv Irina, Król Martyna, Kuzio-Bilska Bożena, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Łukasiewicz Zygmunt, Nachajska-Brożek Barbara, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Rybak Andriana, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Goście: Wieczorek Robert, Taranek Dorota, Werszler Artur, Łukasiewicz Ewa.

Wstawy towarzyszące:

- Rafał Werszler „Perła w sieci”. Galeria Pod Okiem. Ośrodek Kultury Ochota, Warszawa. 1.IX - 30.IX. 2017.
- Ewa Kamińska, Dorota Wrońska „Na przecięciu dwóch splotów”. Galeria Cudzystów, Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich, Warszawa. 3.IX - 30.IX. 2017.
- Teresa Szuszkiewicz-Spryszak „Wspomnienia”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 13.IX - 24.XI.2017.
- Joanna Owidzka „Tkanina i rysunek 2006-2017”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 13.IX - 24.XI.2017.
- Ewa Łukiewska „Migawki”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 16.IX - 08.XI.2017.
- Honorata Rębisz-Werszler „Szaro-kolorowo”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 18.IX - 30.X.2017.
- Jolanta Wdowczyk „Inna część siebie z cyklu Metamiraże”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 18.IX - 30.X.2017.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 22.IX - 24.IX.2017.
- Rafał Werszler „Face to face - oblicza z papieru”, Galeria Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, Wrocław. 10.IX - 10.X. 2017.

- 43. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Genius loci” (2016).

Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 16.IX - 30.XI.2017.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Barbara Skoczylas.

Uczestnicy wystawy: Arska-Perepiły Krystyna, Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Ewa, Godzling Agnieszka, Kamińska Ewa Irena, Kuzio-Bilska Bożena, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Nowaczyk Karolina, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Rybak Adrianna, Rynarzewska Małgorzata Krystyna, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wrońska Dorota.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Eva Damborska za pracę „W przestrzeni”. II Nagroda: Barbara Basiewicz za pracę „Zapis II”.

III Nagroda: Bartosz Burgielski za pracę „Radość i smutek”.

Wyróżnienia: Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Duch tchnie kędy chce”. Agnieszka Godzling za pracę „9/6 z cyklu Wewnętrzna wrażliwość”. Teresa Szuszkiewicz-Spryszak za pracę „Zaklęte i tajemnicze”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb za pracę „Wodospad Szklarka”. Barbara Nachajska-Brożek za pracę „Wycinka”

Nagroda uczestników WT- Kowary: Barbara Basiewicz, Barbara Nachajska-Brożek, Bartosz Burgielski.

WT Kowary 2017

2018

XLV Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2018”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: SPZOZ MSWIA „Przedwiośnie”, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 10 - 23 września 2018.

Temat: Echo kowarskich tradycji.

Uczestnicy: Arska-Perepłyś Krystyna, Basiewicz Barbara, Bielecka-Woźniczko Barbara, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria-Teresa, Damborska Eva, Hiras (Giros) Aleksandra, Ivaniv Irina, Jakubów Jerzy, Kociołek Zuzanna, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lis-Lachowicz Katarzyna, Wolniak Mateusz Franciszek, Owidzka Joanna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sadej Krystyna, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werblicka Zofia, Werszler Rafał, Wieczorek Robert, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Wstawy i uroczystości towarzyszące:

- Barbara Bielecka-Woźniczko, „Inspiracje”, Galeria Środek Tkaniny, Ursynów, Warszawa. 6.IX - 6.XI.2018.
- Ewa Damborska, „Fragmenty”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 10.IX - 28.X.2018.
- Ewa Maria Poradowska-Werszler, „Kowarskie Powidoki”, Galeria Klubu Osiedlowego Zacisze Zalesie Szczytniki, Wrocław. 10.IX - 30.X.2018.
- Wystawa zbiorowa, „W mojej Ojczyźnie 100 rocznica Niepodległości”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 12.IX - 23.XI.2018.
- Rafał Werszler „W lśnieniu jedwabiu”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 15.IX - 08.XI.2018.
- Barbara Basiewicz „Zapiski i notatki. Tkanina unikatowa”, Dom Carla i Gerharta Hauptmannów, Szklarska Poręba. 17.IX - 30.X.2018.
- Teresa Szuszkiewicz-Spryszak „Inspiracje kowarskie”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 17.IX - 30.X.2018.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 21.IX - 22.IX.2018.

- 44. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Piękno Kowar w odblasku duszy” (2017). Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 15.IX - 30.XI.2018.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Małgorzata Ogonowska

Uczestnicy wystawy: Arska-Perepłyś Krystyna, Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Eva, Godszling Agnieszka, Król Martyna, Kuzio-Bilska Bożena, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Łukasiewicz Zygmunt, Owidzka Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Rybak Adrianna, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Werszler Rafał, Wdowczyk Jolanta, Wieczorek Robert.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Barbara Basiewicz za pracę „Kowarskie kolory - szkic”. II Nagroda: Zygmunt Łukasiewicz za pracę „Pada deszcz”. III Nagroda: Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb za pracę „Driady karkonoskie”.

Wyróżnienia: Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Źródło św. Anny”. Bartosz Burgielski za pracę „Dzień i noc”

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Eva Damborska za pracę „Czas jak rzeka”.

Nagroda uczestników WT- Kowary: Joanna Owidzka za pracę „Srebrny pejzaż”. Honorata Werszler za pracę „Struktury”.

WT Kowary 2018

2019

XLVI Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2019”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: SPZOZ MSWIA „Przedwiośnie”, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 9-22 września 2019.

Temat: Kowary w pejzażu złotej jesieni.

Uczestnicy: Bartosz-Mazuś Ewa, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria-Teresa, Dietrich-Kuzak Katarzyna, Giros Aleksandra, Godszling Agnieszka, Godszling Tomasz, Jakubczyk Agnieszka, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sadej Krystyna, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werbicka Zofia, Werszler Rafał, Wieczorek Robert, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Wstawy towarzyszące:

- Krystyna Arska-Perepłyś „Tkaniny - różne spojrzenia”, Galeria Lufcik, Dom Artysty Plastyka, Warszawa. 2.IX - 14.IX.2019.
- Barbara Basiewicz „W cieniu rzeki”, Galeria Środek Tkaniny, Ursynów, Warszawa. 3.IX - 30.IX.2019
- Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb „Rozmowy z osnowa i wątkiem”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 9.IX - 31.XI.2019.
- Jerzy Werszler „Rysunek”, Galeria Klubu Osiedlowego Zacisze Zalesie Szczytniki, Wrocław. 9.IX-31XI.2019.
- Aleksandra Giros „W kierunku słońca”, Dom Tradycji Miasta, Kowary. 11.IX - 22.XI.2019.
- Bartosz Burgielski, „Misterium Natury”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 14.IX - 05.XI.2019.
- Joanna Pasynkiewicz „Pasje”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 16.IX - 30.X.2019.
- Krystyna Sadej „Warstwy marzeń”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 16.IX - 30.X.2019.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 20.IX - 22.IX.2019.
- Rafał Werszler „Face to face”, Galeria Biblioteki Pod Atlantami, Wałbrzych. 27.IX - 18.X.2019.
- Małgorzata Buszek-Śledzińska, Ewa Bartosz-Mazuś, Ewa Maria Poradowska-Werszler, Krystyna Sadej, „Metamorfozy”, Galeria Domu Kultury Jutrzenka, Zakopane. 1.X - 25.X.2019.
- 45. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna: „Echo kowarskich tradycji” (2018). Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 14.IX - 30.XI.2019.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Małgorzata Ogonowska.

Uczestnicy wystawy: Arska-Perepłyś Krystyna, Basiewicz Barbara, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Eva, Giros Aleksandra, Kociołek Zuzanna, Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga, Lis-Lachowicz Katarzyna, Owidzka Joanna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Sadej Krystyna, Wdowczyk Jolanta, Werbicka Zofia, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Maria Teresa Chojnacka za pracę „Dokument-Dłonie”. II Nagroda: Eva Damborska za pracę „Magiczna przestrzeń”. III Nagroda: Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Kowarskie klimaty”.

Wyróżnienia: Teresa Szuszkiewicz-Spryszak za pracę „Kolorowe Kowary”. Jolanta Wdowczyk za pracę „Pola wyobraźni”. Aleksandra Giros za pracę „Melodia deszczu”. Joanna Pasynkiewicz za pracę „Kowary, wspaniałe wspomnienia”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Aleksandra Giros za pracę „Melodia deszczu”.

Nagroda uczestników WT-Kowary: Krystyna Sadej za pracę „Refleksje nad Jedlicą”.

WT Kowary 2019

2020

XLVII Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2020”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: SPZOZ MSWIA „Przedwiośnie”, 58 530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 7 - 20 września 2020.

Temat: Polska jest matką szczególną.

Uczestnicy: Burgielska Bożenna, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria-Teresa, Chorążewska Wiesława, Godzling Agnieszka, Hendrykowska Krystyna, Kazała Agnieszka, Kociołek Zuzanna, Lewkowicz Stanisława Anna, Łukiewska Ewa, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Siczek-Łubowicz Elżbieta, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Werszler Rafał, Wieczorek Robert, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Wstawy towarzyszące:

- Bożenna Burgielska i Bartosz Burgielski „Pokoleniowy wątek, Tkackie kontrasty”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 28.VI - 20.IX. 2020.
- Jolanta Wdowczyk „Geometria wyobraźni”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 7.IX - 31.XI.2020.
- Anna Jesinowicz-Nguyen „Labirynt tkaczy” Galeria Klubu Osiedlowego Zacisze Zalesie Szczytniki, Wrocław. 7.IX - 31.XI.2020.
- Zuzanna Kociołek „Moje drogi”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 9.IX - 20.XI.2020.
- Teresa Szuszkiewicz-Spryszak „Kowarskie wspomnienia”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 12.IX - 14.XI.2020.
- Teresa Chojnacka „Dokument, Relief splotowy”, Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 12.IX - 31.X.2020.
- Ewa Maria Poradowska- Werszler „Pokłosie medytacji. Miękkie medium”, Dom Carla i Gerharta Hauptmannów, Szklarska Poręba. 14.IX - 31.X.2020.
- Agnieszka Godzling „Struktura materii”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 14.IX - 31.X.2020.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 18.IX - 02.X.2020.

- 46. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna: „Kowary w pejzażu polskiej złotej jesieni” (2019). Muzeum Tkactwa Kamienna Góra. 12.IX - 31.X.2020.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Małgorzata Ogonowska.

Uczestnicy wystawy: Bartosz-Mazuś Ewa, Burgielski Bartosz, Dietrych-Kuzak Katarzyna, Chojnacka Maria Teresa, Giros Aleksandra, Godzling Agnieszka, Hendrychowska Krystyna, Jakubczyk Agnieszka, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Łukiewska Ewa, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Krystyna Sadej, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Powiew ciszy nad Jedlicą”. II Nagroda: Agnieszka Godzling za pracę „Pomiędzy ziemią a niebem”. III Nagroda ex aequo: Katarzyna Pajorska za pracę „Moje Kowary”. Agnieszka Jakubczyk za pracę „Ballada kowarska: Słońce, Deszcz, Wiatr”. Wyróżnienia: Ewa Bartosz-Mazuś za pracę „Jesienny kadr”. Joanna Owidzka za pracę „Żywiot leśnego strumienia”. Rafał Werszler „Z natury do natury”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Agnieszka Godzling za pracę „Pomiędzy ziemią a niebem”.

Nagroda uczestników WT-Kowary: Robert Wieczorek za pracę „Jesienny zachód w Kowarach”.

WT Kowary 2020

2021

XLVIII Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2021”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: SPZOZ MSWIA „Przedwiośnie”, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 6-19 września 2021.

Temat: Ślady dziedzictwa we współczesnej sztuce włókna

Uczestnicy: Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Damborska Eva, Giros Aleksandra, Godzling Agnieszka, Hendrykowska Krystyna, Kazała Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Łukiewska Ewa, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Pasynkiwicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sobolewska Nadiya, Szymańska Katarzyna, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

Wstawy towarzyszące:

- Aleksandra Giros, „Powiew wolności”, Galeria Środek Tkaniny, Ursynów, Warszawa. 2.IX - 30.IX. 2021.
- Agnieszka Godzling, „Struktura”, Galeria Tkacka Na Jatkach. Wrocław. 6.IX - 31.X.2021.
- Robert Wieczorek „Odnajdywanie”, Galeria Pod Plafonem, Dolnośląska Biblioteka Publiczna, Wrocław. 6.IX - 15.X.2021.
- Katarzyna Pajorska, „Potrzeba koloru”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 8.IX - 19.XI.2021.
- Ewa Maria Poradowska-Werszler, „Ślady dziedzictwa”, Muzeum Sentymentów, Kowary. 9.IX - 18.XI.2021.
- Katarzyna Lis-Lachowicz „Gdy się zamyślę”. Galeria Ornamental Farm, Bukowiec - Mysłakowice. 10.IX - 18.XI.2021.
- Joanna Owidzka „Tradycja i współczesność”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 11.IX - 15.XI.2021.
- Ewa Maria Poradowska-Werszler „Pasja życia - Miękkie medium”, Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 11.IX - 31.X.2021.
- Rafał Werszler „Obiekty wizualne. Przeczytane, zapamiętane, zwizualizowane”, Dom Carla i Gerharta Hauptmannów, Szklarska Poręba. 14.IX - 31.X.2021.
- Agnieszka Cecylia Kazała „Przemiany”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 14.IX - 31.X.2021.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”, Galeria Przedwiośnie, Kowary. 17.IX - 19.IX.2021.

- 47. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Polska jest matką szczególną” (2020).

Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 11.IX - 31.X.2021.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Małgorzata Ogonowska.

Uczestnicy wystawy: Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Godzling Agnieszka, Hendrychowska Krystyna, Kazała Agnieszka, Kociołek Zuzanna, Łukiewska Ewa, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Pasynkiwicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Agnieszka Godzling za pracę „Polska ziemia”. II Nagroda: Maria Teresa Chojnacka za pracę „Dokument Dłonie”. III Nagroda: Krystyna Hendrychowska za pracę „Mazurek B-Dur”.

Wyróżnienia: Agnieszka Kazała za pracę „Podzielniki-Połączeni”. Rafał Werszler za pracę „Polski Czas”.

Robert Wieczorek za pracę „Pojednanie”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Katarzyna Pajorska za pracę „Matczyzna”.

Nagroda uczestników WT-Kowary: Ewa Łukiewska za pracę „Nadzieja”.

WT Kowary 2021

2022

XLIX Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2022”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: SPZOZ MSWIA „Przedwiośnie”, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 12 - 25 września 2022.

Temat: Konfrontacja technik rękodzielniczych w tradycyjnej i nowoczesnej sztuce włókna.

Uczestnicy: Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Burgielska Bożenna, Chotnicka-Świat Dagmara, Damborska Eva, Giros Aleksandra, Godszling Agnieszka, Hendrykowska Krystyna, Kazała Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Owidzka Joanna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sobolewska Nadiya, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Wstawy towarzyszące:

- Jolanta Wdowczyk „Geometria wyobraźni 2x2=4”, Galeria Środek Tkaniny, Ursynów, Warszawa. 8.IX - 14.IX.2022.
- Rafał Werszler „Maski. Odsłona 2022”, Galeria Na Zakręcie, OKSiR Wisznia Mała. 8.IX - 30.XI.2022.
- Agnieszka Cecylia Kazała „Continuum”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 12.IX - 30.X.2022.
- Honorata Rębisz-Werszler „Muzyczne inspiracje”, Galeria Pod Plafonem, Dolnośląska Biblioteka Publiczna, Wrocław. 12.IX - 30.X.2022.
- Krystyna Hendrychowska „Oblicza tkaniny”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 14.IX - 24.XI.2022.
- Bartosz i Bożenna Burgielscy „Tkanina”, Muzeum Sentymentów, Kowary. 15.IX - 02.X.2022.
- Agnieszka Godszling „Rozprzestrzeniani”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 17.IX - 15.XI.2022.
- „50-lecie Grupy tkackiej 10 x TAK, wystawa retrospektywna”, Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 17.IX - 31.X.2022.
- Robert Wieczorek „Trwanie Oczekiwanie”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 19.IX - 31.X.2022.
- Nadiya Sobolewska „Natura w sztuce”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 19.IX - 31.X.2022.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”. Galeria Przedwiośnie, Kowary. 23.IX - 25.IX.2022.
- 48. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Ślady dziedzictwa we współczesnej sztuce włókna” (2021). Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 17.IX - 31.X.2022.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Małgorzata Ogonowska.

Uczestnicy wystawy: Basiewicz Barbara, Bartosz Burgielski, Damborska Eva, Giros Aleksandra, Godszling Agnieszka, Hendrychowska Krystyna, Kazała Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Łukiewska Ewa, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sobolewska Nadiya, Szymańska Katarzyna, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

Nagrody im. Agnieszki Lackorzyńskiej-Sienkiewicz:

I Nagroda: Krystyna Hendrychowska za pracę „Czas pandemii”. II Nagroda: Ewa Maria Poradowska-Werszler za pracę „Olśnienie”. III Nagroda: Barbara Basiewicz za pracę „Radosny pejzaż”. Katarzyna Szymańska za pracę „Lustra przemijania”.

Wyróżnienia: Katarzyna Lis-Lachowicz za pracę „Niebo nad czasem”. Joanna Pasynkiewicz za pracę „Przyptyw”. Ewa Damborska „Za słońcem”.

Nagroda pracowników Muzeum Tkactwa Kamiennej Góry: Agnieszka Cecylia Kazała za pracę „Żywioły duszy”. Nagroda uczestników WT-Kowary: Agnieszka Godszling.

WT Kowary 2022

2023

L Międzynarodowe Sympozjum „Warsztat Twórczy - Kowary 2023”. FESTIWAL SZTUKI WŁÓKNA.

Miejsce pobytu: SPZOZ MSWIA „Przedwiośnie”, 58-530 Kowary, ul. Górnicza 22

Czas trwania: 11 - 24 września 2023.

Temat: Pół wieku w Kowarach - utrwalone w pamięci tkaniny unikatowej.

Uczestnicy: Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Damborská Eva, Giros Aleksandra, Agnieszka Godszling Hendrychowska Krystyna, Jatkiewicz Krystyna, Kazała Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz –Werszler Honorata, Sobolewska-Nadiya, Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert, Wróblewska Markiewicz Małgorzata.

Wstawy i uroczystości towarzyszące:

- Agnieszka Bartak-Lisikiewicz; Dominika Anna Borek: „Sploty i więzi”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 21.VII-15.VIII.2023
- Rafał Werszler „Papierowe rozmowy”, Galeria Ornamental Fram, Bukowiec - Mysłakowice. 12.VIII-30.IX.2023.
- Ewa Łukiewska „Troposfera”, Galeria Środek Tkaniny, Warszawa. 5.IX-20.XI.2023.
- Honorata Rębisz-Werszler „Papier i filc”, Galeria Klubu Osiedlowego Zacisze Zalesie Szczytniki, Wrocław. 5.IX-20.XI.2023.
- Krystyna Hendrychowska „Spotkanie z tkaniną”, Galeria Tkacka Na Jatkach, Wrocław. 5.IX - 20.XI.2023.
- Barabara Basiewicz „Tkackie opowieści”, Galeria Pod Plafonem, Dolnośląska Biblioteka Publiczna, Wrocław. 11.IX-31.X.2023.
- Agnieszka Godszling „Amplifikacja”, Dom Tradycji Miasta Kowary. 14.IX-24.XI.2023.
- Zuzanna Kociołek „Moje drogi”, Muzeum Sentymentów, Kowary. 14.IX-24.XI.2023.
- Eva Damborská „Poszukiwanie struktury”, Kawiarnia-Galeria Lotos, Kamienna Góra. 16.IX-15.XI.2023.
- Ewa Maria Poradowska-Werszler „Miękkie medium”, Galeria „Centrum”, Kamienna Góra. 16.IX-15.XI.2023.
- Agnieszka Cecylia Kazała „Żywioły duszy”, Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 16.IX-15.XI.2023.
- Katarzyna Lis-Lachowicz „Kowarskie nuty”, Dom Carla i Gerharta Hauptmanów, Szklarska Poręba. 18.IX-15.X.2023.
- Robert. Wieczorek „Utkana pamięć”, Galeria Promocje, Osiedlowy Dom Kultury, Jelenia Góra. 18.IX-15.X.2023.
- Wystawa zbiorowa „R-OBO”. Galeria Przedwiośnie, Kowary. 22.IX-23.IX.2023.
- „Wrocławska Tkanina Artystyczna”, Galeria „W Witrynie”, Pałac Hatzfeldów, Wrocław. 26.IX-10.X.2023.

WT Kowary 2022

- „Złoty Jubileusz”, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra. 1.IX-30.IX.2023.

Dyrektor Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze: Julita Izabela Zaprucka.

Uczestnicy wystawy: Arska-Perepłyś Krystyna, Bartosz-Mazuś Ewa, Basiewicz Barbara, Buczek-Śledzińska Małgorzata, Burgielska Bożenna, Burgielski Bartosz, Chojnacka Maria Teresa, Damborska Eva, Giros Aleksandra, Godszling Agnieszka, Hendrychowska Krystyna, Jatkiewicz Krystyna, Jełowicka Maria, Kamińska Ewa Irena, Kazała Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Kuzio-Bilska Bożena, Lis-Lachowicz Katarzyna, Lohn-Zajac Joanna, Łukiewska Ewa, Nachajska-Brożek Barbara, Owidzka Joanna, Pajorska Katarzyna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sadej Krystyna (Kanada), Shulha Zenovia (Ukraina), Sobolewska Nadiya (Ukraina), Szuszkiewicz Teresa, Szymańska Katarzyna, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert, Wojdała-Markowska Hanna.

- 49. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Włókna „Konfrontacja technik rękodzielniczych” (2022).

Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra. 16.IX - 15.XI.2023.

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze: Małgorzata Ogonowska.

Uczestnicy wystawy: Basiewicz Barbara, Burgielski Bartosz, Chotnicka-Świat Dagmara, Damborska Eva, Giros Aleksandra, Godszling Agnieszka, Hendrychowska Krystyna, Kazała Agnieszka Cecylia, Kociołek Zuzanna, Lis-Lachowicz Katarzyna, Owidzka Joanna, Pasynkiewicz Joanna, Poradowska-Werszler Ewa Maria, Rębisz-Werszler Honorata, Sobolewska Nadiya, Wdowczyk Jolanta, Werszler Rafał, Wieczorek Robert.

Ogółem w latach 1974-2023
w WT Kowary uczestniczyło
279 osób w tym 100 z za granicy.

2021. Od lewej Andrzej Olszewki, założyciel
i kierownik Muzeum Sentymentów,
Burmistrz Kowar Elżbieta Zakrzewska,
Ewa Maria Poradowsa-Werszler.

2020. Integracja z mieszkańcami Kowar poprzez sztukę

2022

2020. Maria Teresa Chojnacka przy swoich pracach z cykl *Ręce*

2013. W rozmowie z Burmistrzem Mirosławem Góreckim

2018. Dom Tradycji Miasta
Kowary, od lewej
E.M. Poradowska-Werszler,
Burmistrz Miasta Kowar
Bożena Wiśniewska, Stanisław
Dziedzic, dyrektor
Fabryki Dywanów
w Kowarach
do października 1981 roku.

ARTYŚCI - UCZESTNICY FESTIWALU w latach: 2013-2022

1. Arska-Perepłyś Krystyna, Warszawa. 2015 - 2018.
2. Bartosz-Mazuś Ewa, Poronin. 2019.
3. Basiewicz Barbara, Warszawa. 2013 - 2019, 2021, 2022.
4. Buczek-Śledzińska Małgorzata, Kraków. 2014, 2018, 2019.
5. Burak Sofia (+2026), Lwów, (Ukraina). 2013, 2014.
6. Burgielska Bożenna, Kowary. 2013, 2014, 2020, 2022.
7. Burgielski Bartosz, Kowary. 2013 - 2022.
8. Chojnacka Maria Teresa, Warszawa. 2013 - 2020.
9. Chorążewska-Świder Wiesława, Wrocław. 2020.
10. Chotnicka-Świat Dagmara, Wrocław. 2022.
11. Damborská Eva, Ostrava (Czechy). 2013 - 2015, 2017, 2018, 2021, 2022.
12. Dietrych-Kuzak Katarzyna, Bielsko-Biała. 2019.
13. Giros Aleksandra, (Białoruś). 2018, 2019, 2021, 2022.
14. Godszling Agnieszka, Działoszyn. 2013 - 2017, 2019 - 2022.
15. Hedrychowska Krystyna, Wrocław. 2015, 2020 - 2022.
16. Herpich Hanns (+2022), Norymberga, (Niemcy). 2013, 2014.
17. Ilaszczuk Agnieszka, Katowice. 2017.
18. Ivaniv Irina, Lwów (Ukraina). 2017, 2018.
19. Jakubczyk Agnieszka, Dublin (Irlandia). 2019.
20. Jatkiewicz Krystyna, Podkowa Leśna. 2015.
21. Jełowicka Maria, artysta, Warszawa. 2013 - 2015.
22. Juskiewicz-Klimova Paulina, Wrocław. 2013, 2014.
23. Kamińska Ewa, Warszawa. 2013 - 2016.
24. Kazała Agnieszka Cecylia, Grójec. 2020 - 2022.
25. Klimov Volodymyr, Zaporozie, (Ukraina). 2013, 2014.
26. Kociotek Zuzanna, Wrocław. 2018 - 2022.
27. Król Martyna, Siemianowice. 2017.
28. Kuzio-Bilska Bożena, Łódź. 2017.
29. Leśkiewicz-Zgieb Jadwiga (+2019), Wrocław. 2014 - 2018.
30. Lewkowicz Stanisława Anna, Kowary. 2020.
31. Lindner Monika, Kirchheim, (Niemcy). 2013.
32. Lis-Lachowicz, Warszawa. 2018, 2019, 2021, 2022.
33. Lohn-Zając Joanna, Warszawa. 2013 - 2016.
34. Łętowska Kazimiera, Wrocław. 2014.
35. Łukiewska Ewa, Gdańsk. 2013 - 2016, 2020, 2021.
36. Nachajska-Brożek Barbara, Oświęcim. 2013 - 2017.
37. Nowaczyk Karolina, Czerwonak. 2016.
38. Owidzka Joanna, Warszawa. 2013, 2015 - 2022.
39. Pajorska Katarzyna, Wrocław. 2019 - 2021.
40. Pasynkiewicz Joanna, Warszawa. 2018 - 2022.
41. Piss Ewa (+2021), Wrocław. 2013 - 2015.
42. Poradowska-Werszler Ewa Maria, Wrocław. 2013 - 2023.
43. Rębisz-Werszler Honorata, Wrocław. 2013 - 2023.
44. Rybak Andriana, Lwów, Ukraina. 2016, 2017.
45. Rynarzewska Małgorzata, Poznań. 2016.
46. Sadej Krystyna, Navan, (Kanada). 2018, 2019.
47. Shulha Zenovia, Lwow, (Ukraina). 2013, 2015.
48. Sobolewska Nadiya, Warszawa. 2021, 2022.
49. Stępak Jędrzej (+2023), Poznań. 2014.
50. Szuszkiewicz-Spryszak Teresa, Janowice. 2013, 2015 - 2020.
51. Szymańska Katarzyna, Warszawa. 2021.
52. Tokar Marta (+2018), Lwów, (Ukraina). 2014.
53. Wdowczyk Jolanta, Kalisz. 2013 - 2019, 2021, 2022.
54. Werbicka Zofia, Wrocław. 2018.
55. Werszler Rafał, Wrocław. 2013 - 2022.
56. Wieczorek Robert, Wrocław. 2017 - 2022.
57. Wojdała-Markowska Hanna, Radom. 2016.
58. Wolniak Mateusz Franciszek, Bukowsko. 2018.
59. Wrońska Dorota, Legionowo. 2016.
60. Zaychenko Sofiya, Lwów (Ukraina). 2013, 2014.

TKANINA W ZBIORACH MUZEUM TKACTWA W KAMIENNEJ GÓRZE

Lista autorów

1. Ewa Maria Andryszczak (Ogród I, 1976).
2. Krystyna Arska-Perepyś (Głębia, 2016).
3. Ewa Bartosz Mazuś (Myślokształty, 2009).
4. Maria Białowska-Moroń (Po wyprawie, 1978).
5. Aleksandra Bibrowicz-Sikorska (Cykl: Igraszki ze Inem, Symfonia, Świt, Skarpa, 2001. Filary Inu, 2015).
6. Agata Buchalik-Drzyzga (Jesienne impresje, 1982).
7. Sofia Burak (Woda, 2006).
8. Bożenna Burgielska (Krajobraz, 1975. Przepióreczka, Łąka, 1984).
9. Bartosz Burgielski (Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze, 2010).
10. Maria Teresa Chojnacka (Dwustronna, 2014. Cykl: Ziemia, 1987-2004. Cykl: Sploty 1991-2014. Cykl Zielnik, 1996-1997, Cykl: Układy zmienne, 1993- 2004. Źródło, 2004. Cykl Ręce: Dokument 2009-2023).
11. Eva Damborská (Kwiat inspiracji, 2008).
12. Krystyna Dyrda-Kortyka (Ptak niebieski, 1978. Rytm czerwony, 1996).
13. Hanns Herpich (Gehen- Kommen- Bleiben, 2003. Seiten Wechseln, 2009).
14. Krystyna Jatkiwicz (Miluza1, 2014. Miluza-2, 2014. Miluza-3, 2014).
15. Maria Jełowicka (Wczoraj, dziś, jutro, 2010. Brama, 2014. Tańczące, 2016).
16. Anna Kobak-Pisowacka (Płaz, 1993).
17. Agnieszka Kopeć (Szpuła Modigillianiego, 2005).
18. Jadwiga Leśkiewicz-Zgieb (Karkonoskie ostańce, 2013. Wodospad Szklarka, 2017. Driady karkonoskie, 2017).
19. Joanna Lohn-Zajac (U podnóża gór, 2013).
20. Kazimiera Łętowska (Drogi do nikąd, 1977).
21. Ewa Łukiewska (Zatrzymanie w kadrze I, 1996. Rybozwierz, 1988. Wzloty i upadki, 1998).
22. Krystyna Mieszkowska-Dalecka (Zielony sen, Kaskada, 1979).
23. Janusz Motylski (Skarb nieprzebrany VI, 2007. W rytmie górskich potoków, 2008).
24. Barbara Nachajska-Brożek (Kamiennie Miasto, 2005. Przypomnienie, 2014).
25. Anna Olczyk-Kocikowa (Przedwiośnie, 1997).
26. Joanna Owidzka (Fiord I, 2001).
27. Ewa Maria Poradowska-Werszler (Polska jesień, 1976. Oratorium II 1984. Przestrzeń wolności, 2021. Pustynia aniołów, 2021).
28. Andriana Rybak (Without a name, 2018).
29. Dorota Sak (Anioł, 2006).
30. Zenoviya Schulha (Bez tytułu, 2010).
31. Gertraude Seidel (The Flame, 2004. Gestern, Heute, Morgen, 2010).
32. Agnieszka Sienkiewicz-Lackorzyńska (Biały Sen, 1980).
33. Teresa Szuszkiewicz-Spryszak (Taki pejzaż, 2021).
34. Marta Tokar (Słońce, 2006. Stychija, 2013).
35. Aydin Ugurlu (Tkanina, 2009).
36. Rafał Werszler (Instalacja 35-lecia, 2009).
37. Hanna Wojdała-Markowska (W drodze I, 2015. W drodze II, 2016).
38. Sofija Zaychenko (Przeplatanka dróg, 2012).

Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra

50 lat Sztuki Włókna Kowary 2023

Generalny Kurator "WT-Kowary": Prof. dr hab. Ewa Maria Poradowska-Werszler

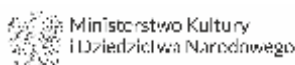
Organizator i wydawca: Fundacja na rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej
51 604 Wrocław, Cieszkowskiego 10a, ewapw@op.pl,
<http://fundacja.wta.wro7.pl>

Współorganizator
Galeria Tkacka Na Jatkach
Wrocław, ul. Stare Jatki 19-23, www.gt.wro7.pl

Sponsorzy:

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury
- państwowego funduszu celowego

Dofinansowano z budżetu
Samorządu Województwa Dolnośląskiego
www.umwd.dolnyslask.pl

Zadanie jest współfinansowane ze środków
Powiatu Karkonoskiego

Zadanie jest współfinansowane ze środków
Gminy Kamienna Góra

Zadanie jest współfinansowane przez
Gminę Miejską Kowary

Mecenat:

Galeria Tkacka Na Jatkach, pod patronatem ZPAP, Wrocław
Galeria Pod Plafonem, Dolnośląska Biblioteka Publiczna, Wrocław
Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra
Kawiarnia - Galeria LOTOS, Kamienna Góra
Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra
Muzeum Karkonoskie, Dom Carla i Gerharta Hauptmannów, Szklarska Poręba
Galeria Promocje, Jelenia Góra
Dom Tradycji Miasta Kowar, Kowary
Muzeum Sentymentów, Kowary
Galeria Przedwiośnie, Kowary
Galeria Środek Tkaniny, ODK Ursynów, Warszawa
Galeria Owczarnia, Bukowiec - Mysłakowice
Galeria RO Zacisze-Zalesie-Szczytniki, Wrocław
Galeria W Witrynie, Pałac Hatzfeldów, Wrocław

Patronat medialny:

KURIER KOWARSKI - Gazeta Kowarska

Katalog i wszystkie materiały w nim zawarte © Copyright by Prof. dr hab. Ewa Maria Poradowska-Werszler, 2023

ISBN 978-83-61598-43-5

ISBN 978-83-61598-43-5